

Atstarot

Garīgā darba stiprinājums

Intervija ar mācītāju Miervaldi Lindmani

Cerības drosme

Intervija ar Tabitu Ašnevicu un Paulu Zveju

Augam kopā Dieva godam

Bērnu festivāls

Pazīt un atstarot

Mēs savā būtībā esam mainīgi, ne tādi kā mūsu Dievs. Informācija, ko uzņemam, ģimene un apkārtējie cilvēki, darbs, sabiedrība, kurā atrodamies – lai arī kā reizēm negribam to atzīt, mums pašiem to nemaz neapzinoties, šīs lietas bieži vien iespaido un maina mūs. Tas, ko uzņemam, savukārt ļoti skaidri ietekmē to, kas izplūst no mums. Lasot ziņas par Austrumos esošajiem draudiem, no cilvēkiem izplūst bailes. Pavadot brīvdienu savas ģimenes lokā vai atrodoties savā darba vietā, tas, kas iespaidojis mūs, tiks redzams.

Mēs, Dieva dēli un meitas, esam aicināti ietekmēt savu apkārtni, nevis tikt apkārtējās sabiedrības ietekmētiem. Un nevis vienkārši ietekmēt, bet ietekmēt ar Kristu, ar Gaismu, ar Labo vēsti. Mums ir dota vara būt par izmaiņu nesējiem, neatkarīgi no tā, vai mēs to apzināmies, vai nē. Vienkārša saruna, sadraudzība, lūgšana, pastaiga, draudzes apmeklēšana u.t.t. Jautājums ir, vai ietekme, ko mēs nesam, ved cilvēkus tuvāk Kristum? Vai cilvēki, esot mūsu klātbūtnē, redz un piedzīvo Kristu, Viņa mīlestību? Katrs cilvēks savā dzīvē nonāk kādās problēmās, meklē palīdzību no malas, vēlas saņemt padomu. Kur tadā brīdī esi tu? Jēzus saka mums: “Jūs esat pasaules gaisma: pilsēta, kas atrodas kalnā, nevar būt apslēpta. Gaismekli iededzis, neviens to neliek zem pūra, bet lukturī; un tas spīd visiem, kas ir namā. Tāpat lai jūsu gaisma spīd cilvēku priekšā, tā ka tie redz jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir debesīs.” (Mateja 5:14-16) Dieva gaismai uz apkārtējo vidi vajadzētu dabīgi izstarot no mums, bet bieži vien tas tā nenotiek. Kāpēc?

Lai mūsu Kunga
Jēzus Kristus
Dievs, godības
Tēvs, dod jums
gudrības un
atklāsmes garu,
tā ka jūs viņu
atpazīstat.

Efēziešiem 1:17

Pārbaudi, uz kā tu stāvi? Lai ēka lielā vējā un vētrās nesabrūktu, tai ir vajadzīgs pamats. Stingrs, dziļš, nemainīgs pamats. Uz kā stāvi tu? Vai savā ikdienā atpazīsti Dieva darbu, vai ieraugi to? Vai esi uzticams un turies pie Dieva un Viņa Vārda patiesības? Vai tomēr stāvi uz pamata, ko veido apkārtējo cilvēku viedokļi un viņu pārliecības? Dievs ir nācis mums pretī, upurējot savu Dēlu pie krusta, sagatavojot mums ceļu pie Viņa. Mums jāļauj Viņam būt tam, kurš mūs pārveido un vada. Mums jāpakļaujas Viņa vadībai, Viņa svētajai uguns liesmai, kas šķīsta un mazgā mūs, veido Viņa līdzību. Šis ir pamatu pamats. Ja mēs nepavadām laiku lūgšanā, Dieva Vārda lasīšanā un cauri ikdienas izaicinājumiem dodamies savā spēkā, tad mūsu kājas slidēs, pamati grīšosies un mēs tiksīm mētāti kā viņi līdz katram sabiedrības jaunīgudrotajam vējam.

Glūži kā gaismas stariem, mums jātiecas caur vismazākajām šķirbiņām, lai tiktu iekšā tumšajās pasaules vietās un aiznestu tur Kristus gaismu, aizdzītu tumsu.

Turpini augt! Lai dzīvotu mājā, nepietiek ar pamatu vien. Lai cilvēks augtu, nepietiek ar mammas pienu vien. Ir laiks, kad jāsāk uzņemt cietā barība, jo “pilngadīgiem pienākas cieta barība, tiem, kam ir piedzīvojumi un kam prāti vingrināti izšķirt labu un ļaunu.” (Ebrejiem 5:14)

Spīdi visiem! Lai pasaule redzētu un iepazītu patiesību, tai ir vajadzīga gaisma. Mēs paši neesam gaisma. Līdzīgi kā mēness – mēs atstarojam gaismu. Kādu gaismu atstaro tu? Vai tu pazīsti Kristus gaismu? Tiecies spīdēt Kristus gaismā! Mums ir jāpalielina ietekme, kuru mēs nesam. Glūži kā gaismas stariem, mums jātiecas caur vismazākajām šķirbiņām, lai tiktu iekšā tumšajās pasaules vietās un aiznestu tur Kristus gaismu, aizdzītu tumsu. Esi savā ģimenē, darba vietā un sabiedrībā istās gaismas nesējs!

Vai Tev ir piedzīvojumi ar Dievu? Vai tomēr, tiklīdz nāk izaicinājums, tu dodies tam cauri viens? Vai esi gatavs savas zināšanas un prasmes izmantot citu labā, ietekmēt savus apkārtējos, vai tomēr vēl joprojām esi tas, kuram vajag pienu? Mums ir pieeja pie visiem Dieva ieročiem, pie visa, kas mums vajadzīgs labā darba veikšanai. Dodies cauri pārbaudījumiem kopā ar Dievu, lai, pieaugot Viņā, tu spētu spīdēt pat lietū un vējā.

Kā Pāvils lūdza par efēziešiem, lūgsim arī par sevi un savu draudzi – lai Dievs dod mums gudrības un atklāsmes garu, ka atpazīstam Viņu! Lai savu ikdienu un dzīvi ceļam uz istā pamata un atstarojam vienīgi Kristus gaismu!

Lūkass Balodis

Ogres Trīsvienības draudzes sludinātājs

Notikumi

Retrīts “Pielūgsmes kods” arī šogad pulcēja pielūgsmes vadītājus, mūziķus un tehniskos cilvēkus no dažādām Latvijas baptistu draudzēm, lai kopīgi veicinātu garīgo un muzikālo izaugsmi gan individuāli, gan draudzes ietvaros. Retrīts notika 7. un 8. jūnijā Bruknas muižā. Dalībnieki piedalījās dažādās meistarklasēs un lekcijās, apgūstot jaunas prasmes dziedāšanā, klavierspēlē, ritmikā, ģitārspēlē, dziesmu sacerēšanā un tehniskos jautājumos, kā arī kopīgi atpūtās dažādās aktivitātēs. Kā atzīst paši dalībnieki, “Pielūgsmes kods” – tā ir iespēja saņemt garīgo stiprinājumu, dalīties pieredzē, iegūt praktiskas zināšanas un veidot sadraudzību ar citiem muzikālajiem kalpotājiem. Uz tikšanos nākamgad!

Šī gada jūlijā jau trešo gadu pēc kārtas Cēsu draudze organizēja pasākumus “Mūzika un sarunas dārzā”. Šī gada pasākumu tēma bija “Prieks”. “Mūzika un sarunas dārzā” – tās bija četras tikšanās jūlija piektdienu vakaros Cēsu draudzes pagalmā uz sarunām un koncertu. Koncertos Cēsu baznīcas pagalmā viesojās Golgātas draudzes mūziķi, iluzionists Zigmārs Atvars, Cēsu Stīgu kvartets, Veitneru ģimene un kristīgās mūzikas grupa no Valmieras “Savs laiks”. Sarunas par prieku vadīja Laura un Marks Vimberliji. Vakarų noslēgumā dalībniekiem bija laiks nesteidzīgām sarunām, tika baudīti dzērieni un gardas uzkodas.

Auces baptistu draudze sadarbībā ar citām Auces kristiešu draudzēm, svinot pilsētas simtgadi, dāvināja iedzīvotājiem un pilsētas viesiem iespēju iepazīties ar mākslas projektu “Kartona Baznīca”, kas 26. un 27. jūlijā bija apskatāms Auces centrā. „Kartona Baznīca” ir draudzīgi, inovatīvi un oriģināli pasniegts vēstījums par Bībeli, Dievu un ticību, jauno un labo, laicīgo un mūžīgo. Tā veidošanā lietoti vienkārši materiāli – kartons, līmlenta un melnie marķieri. Projekta autors, mākslinieks Aldis Kalniņš par „Kartona Baznīcu” saka: „Kartona Baznīca ir devēja, nevis ņēmēja. Tā aicina un izaicina, uzrunā, jautā un atbild.” Auces draudze bija arī sarūpējusi Bībeles, kuras kā dāvanu varēja saņemt “Kartona Baznīcas” apmeklētāji.

Augusta sākumā uz Ukrainu dodas jau otrā krava ar pārtikas kastēm, kas paredzētas mācītājiem un mācītāju atraitnēm, kas dzīvo un kalpo tiešā frontes līnijas tuvumā – kalpotājiem, kas nav devušies bēgļu gaitās uz Eiropu, bet palikuši kopā ar tiem, kas nevar pamest savus ciemus un pilsētas. Lieldienās ar Ogres un Āgenskalna draudžu aktīvu iesaisti bija iespēja iepriecināt mācītājus un atraitnes, kas dzīvo un kalpo Zaporīžes apgabalā – tika nosūtītas 69 kastes ar pārtiku. Otrā sūtījuma sagatavošanā iesaistījās vairākas LBDS draudzes, kā arī Amerikas Latviešu baptistu apvienība. Sagādātas 80 kastes, katra apmēram 20 kg smaga 100 EUR vērtībā – milti, makaroni, cukurs, konservi, cepumi, saldumi, mutes higiēnas līdzekļi. Akcijas dalībniekiem bija iespēja pašiem sagatavot pārtikas kastes, papildinot tās ar kādu personīgu mīlestības apliecinājumu, kā arī ziedot naudu, lai centralizēti iepirktu pārtiku. Kā atzīst Baltijas Globālās iniciatīvas vadītājs, mācītājs Pēteris Eisāns, pārtikas paka neatņems dzīves grūtības, bet dos mazu prieku. Arī sajūtu, ka viņi nav visu aizmirsti. To arī apliecina Vjačeslavs, kurš saņēma vienu no pārtikas kastēm: “Nepārprotiet. Nav bada mūsu zemē, bet tas, ka jūs ar mīlestību to esat savām rokām kastēs sapakojuši, tas izstaro siltumu un liek mums apzināties, ka neesam aizmirsti. Tas nav maz! Tas dod spēku!”

Garīgā darba stiprinājums

Mācītājs Miervaldis Lindmanis šī gada jūlijā atskatījās uz 40 garīdznieka kalpošanas gadiem, kas aizvadīti Piltenes, Puzes, Staldzenes un Talsu draudzēs. Pateicības dievkalpojums notika 21. jūlija pēcpusdienā Talsu draudzē, bet tās pašas dienas rītā mācītājs Lindmanis bija novadījis pēdējo dievkalpojumu kā šīs draudzes mācītājs. Vienmēr ar pazemīgu sirdi un uzticīgs savam aicinājumam; kādu laiku bijis vecākais pilna laika kalpošanā esošais LBDS mācītājs, tagad viņš devies pensijā. Par bagāto kalpošanas pieredzi un atziņām, kas gūtas, mācītājs stāsta sarunā ar mazmeitu Elzu Drēsku.

Kas tevi pamudināja kļūt par mācītāju?

Pēc kristībām Ventspils draudzē mācītājs mani aicināja vadīt svētdienas rīta lūgšanu brīžus un teikt liecības draudzei. Pagāja kāds laiks, un mani ievēlēja par draudzes diakonu, tiku aicināts vadīt un sludināt arī pēcpusdienu dievkalpojumos. Interesanti, ka Piltenes draudzes bijušie sludinātāji Teodors Bērziņš un Almers Ludviks mani vairākkārt uzrunāja sākt kalpošanu Piltenes draudzē, bet es viņiem atteicu, jo sirdī nebiju saņēmis tiešu aicinājumu no Dieva. Tad pienāca trešā reize, mani uzrunāja tā laika bīskaps Jānis Tervits, un es pieņēmu aicinājumu, jo sajutu – ir laiks!

Vai ir kāds cilvēks, kam bijusi spēcīga ietekme tavā dzīvē, kas ir bijis tavs piemērs?

Šeit, pirmkārt, varu minēt Ventspils baptistu draudzes ilggadējo mācītāju Žani Ludviku kā savu garīgo tēvu, kura kalpošanas laikā es ienācu draudzē. Viņš man saistās ar precizitāti sava laika sadalīšanā. Viņam bija noteikts laiks, kad apmeklēja draudzes locekļus mājās, kad pieņēma apmeklētājus pie sevis – katrai dienai savs precīzs plāns. Es arī tā esmu centies savā darbā. Noteikti vēlos pieminēt bijušos bīskapus Jāni Tervitu un Andreju Šternu. Viņi man palikuši atmiņā kā ļoti prasīgi pret sevi un sev padotajiem. Bet to, ko prasīja no citiem, arī paši centās izpildīt. Viņi bija piemērs gan mācot, gan dzīvojot vienādās prasībās pret sevi un citiem.

Kā tu atskaties uz laiku, kad kalpoji vienlaikus trīs draudzēs un papildus strādāji divus algotus darbus?

Piltenes draudzē regulāru kalpošanu iesāku 1984. gadā. Mācītājam Ansim Vegneram aizejot pensijā, reizi mēnesī kalpoju arī Puzes draudzē. Piecus gadus pēc rīta dievkalpojumiem Piltenē braucu arī uz vakara dievkalpojumiem Staldzenē, kas bija kā misijas vieta. Laiks bija notikumiem bagāts, guvu pieredzi, strādājot ar draudzi, kurā bija tikai vecāka gājuma brāļi un māsas, un draudzē, kurā ar gadiem varēja izveidot svētdienskolu, sākās darbs ar tiņiem, jauniešiem, kā rezultātā daudzi no viņiem kļuva par draudzes aktīvo kodolu. Lai ģimēni uzturētu, vajadzēja strādāt papildus algotus darbus, jo mazās draudzes nevarēja mācītāju finansiāli atbalstīt.

Tas bija laiks, par ko tagad varu teikt – ko var izdarīt jaunībā, to nevar izdarīt vecumā. Tas prasa ļoti daudz enerģijas, strādāt gan draudzē, gan algotu darbu, gan strādāt naktīs par sargu. Bet labums bija tas, ka naktīs darbā varēju gatavoties draudzes darbam. Naktīs, kad dežurēju, es varēju ņemt līdzi Bibliu un gatavot svētrunas svētdienai. Laiks atpūtai un miegam šajā dzīves posmā bija ierobežots. Arī pa dienu nepalika daudz brīvu brīžu. Kaut gan ar to es varbūt nolaupīju bērniem kaut ko, jo būtu varējis laiku vairāk pavadīt ar viņiem. Par to man ir žēl.

Vai, kalpojot nelielā pilsētā, mazā draudzē, kādreiz lūkojies uz lielajām draudzēm, vēloties būt tur, kur mācītājam ir vairāki palīgi?

Esmu ticis aicināts kalpot lielākās draudzēs, bet nesaņēmu apstiprinājumu no Dieva, tādēļ arī paliku savā vietā. Mans uzskats ir, ka labāk iesākt kalpošanu skaitliski mazākās draudzēs.

Kāpēc?

Tāpēc, ka var iepazīt darbu gan ar draudzi, gan ar draudzes vadību un pats visā ņemt dalību. Lielā draudzē katrs ir par kaut ko atbildīgs, bet mazā draudzē mācītājs ir atbildīgs par visu, jo tur nav daudz darītāju. Tad zini, kāds ir darbs, pats esi tam gājis cauri un, kad aizej uz lielāku draudzi, zini, ko prasīt no citiem, jo pats to visu esi darījis.

Pēdējos divpadsmit gadus tu esi kalpojis daudz lielākā draudzē. Kādas ir galvenās atšķirības?

Talsi ir kaut kas pavisam cits. Piltenē sākām, kad bijām vieni paši un par visu atbildīgi. Talsos sastapāmies ar komandu, kur jau viss sadalīts pa nozarēm ar vadītājiem katrā no tām. Tas ir vieglāk. Lielākā draudzē ir vairāk problēmu, bet arī vairāk darītāju.

Vai piekriti apgalvojumam, ka mācītāji ir ļoti vientuļi cilvēki?

Kas ir vientuļība? Būtu jāsaka – ar Jēzu neviens nav vientuļš, bet, ja gribi tā virs-

Pateicības dievkalpojumā klātesošie garīdznieki aizlūd par Vēsmu un Miervaldi Lindmaņiem.

pusīgi jautāt, tad, jā, mācītāji mēdz būt ļoti vientuļi.

Kāpēc?

Tāpēc ka mācītājs draudzē ir kā sūklis. Kad draudzes locekļi atnāk ar savām problēmām un vajadzībām, tas viss ir jāuzklausa un jāuzņem sevī, neskatoties uz to, kas notiek paša dzīvē tajā laikā, piemēram, veselībā vai sadzīvē. Bet apmeklētājam pienākas tikt uzklausi. Un daudz uzklausi to negatīvo, tas mēdz radīt sajūtu, ka esi citiem, bet pats netiec uzklausi. Man tā nav bijis, ka man ir kāds cilvēks, kam iet izkratīt sirdi, kad ir grūti. Kaut gan māca, ka arī mācītājiem to vajag, bet man, paldies Dievam, nav īpaša vajadzība tam bijusi. Bet es domāju, ka katram cilvēkam ir brīži, kad viņš jūtas vientuļš.

Kalpojot Piltenes draudzē 27 gadus, izveidoji vienu no lielākajām tā laika svētdienskolām Latvijā, kas izauga līdz pat 140 bērniem. Kā skaitliski neliela draudze spēja praktiski *nest* šo kalpošanu?

Pirmie svētdienskolēni bija mūsu pašu bērni. Pēc tam, kad sāka pievienoties vēl citi bērni no pilsētas, mēs tos gatavojām, lai viņi ir gatavi mācīt nākamās. Piltenes draudze bija maza un bērnus nevis veda vecāki, bet viņi nāca paši. Un svētdienskola izauga no bērniem, kas nāca paši un aicināja līdzīgi savus draugus. Tā notika maiņa, ka vecākie aprūpēja jaunākos un tā uz priekšu, un draudze nesajuta tādu īpašu vajadzību iesaistīties, jo svētdienskola pati attīstījās šādā veidā. Vecākie bija gatavi mācīt un vadīt jaunākos. Un tā tas notika ne tikai svētdienskolā, bet arī vasaras nometnēs.

Piltenes vasaras nometnes bija pazīstamas visā Latvijā. Dalībnieki brauca no Rīgas, Jēkabpils, Jelgavas, Talsiem un citām vietām. Nometņu vadīšanu un veidošanu uzņēmās paši jaunieši un svētdienskolēni. Tas bija tā ieaudzīnāts, ka viņi paši veidoja programmu un nodarbības, mēģinot iesaistīt nākamās. Tas bija dabīgs process, nevis mākslīgi veidots. Bet tas bija īpaši pateicīgs laiks. Deviņdesmitajos gados, kad Latvija atguva brīvību, reizē arī baznīca kļuva aktīvāka, tas viss kļuva interesants, un Dievs arī to svētīja.

Vai četrdesmit gadu laikā, kopš esi kalpošanā, esi piedzīvojis garīgu pagurumu, kad esi vēlējis visam *atmest ar roku*?

Mani garīgais darbs vienmēr ir uzmundrinājis. Es varu būt saguris vai pat slim, bet, kad pienāk svētdiena, kad jākalpo draudzē, tas mani stiprina, dod spēku. Piedzīvojot svētdienu, man pazūd gan nogurums, gan slimība. Četrdesmit gadu laikā slimības dēļ esmu kādas 4 vai 5 reizes izlaidis dievkalpojumu, kad ir bijis jāprasa, lai mani kāds aizvieto. Svētdiena mani paceļ no nedēļas laikā sakrātā fiziskā darba noguruma. Svētdiena ir jauns pacēlums un uzmundrinājums, jo, ja varu sludināt, kalpot draudzē, tas man sagādā gandarījumu. Man ir valsts darbā bijis tā, ka gribas pamest un meklēt kaut ko labāku, jo nācies sastapties ar neizdošanu un ko negatīvu, bet draudzes darbā man tā nav bijis.

Vai ir kāds Bībeles pants, kas tevi īpaši pavadījis dzīvē?

“Tas Kungs ir mans Gans, man netrūks nenieka” – pants no 23. psalma. Manā dzīvē

Mācītājs Miervaldis Lindmanis Talsu draudzes kancelē.

tas ir tieši piepildījies. Neskatoties uz jebkādiem apstākļiem, ekonomiskiem vai citiem, man dzīvē nekas nav pietrūcis. Viss vienmēr ir bijis pietiekami un īstajā laikā, jo Dievs par mums ir ļoti rūpējies. Šis pants manā dzīvē ir radis piepildījumu, jo nekad nav bijis jāsūkstas, ka man kaut kā pietrūktu. Viss vienmēr ir bijis vajadzīgajā laikā, vietā un daudzumā.

Kas tev ikdienā sagādā prieku?

Ģimene – sieva, bērni, mazbērni, mazmazbērni; satikšanās ar mācītājiem, garīgā darba strādniekiem, pārrunas par garīgām tēmām un sadzīvi.

Un kā pavadī savu brīvo laiku?

Ir patīkami, ka dzīves steiga ir pierimusi un varam ar sievu veltīt laiku viens otram, kaut kur ejot, izbraucot, pabaudot laiku, kā mazbērni saka – baudīt dzīvi. Tas sagādā prieku, ka veselība atļauj kaut kur pakustēt un veltīt uzmanību viens otram. Mums patīk aizbraukt uz Kuldīgu, pastaigāt gar rumbu, aizbraukt uz jūru divatā. Izbaudām, ka tagad varam veltīt laiku viens otram.

Parasti cilvēkiem ir svarīgi aiz sevis kaut ko atstāt. Māja, mantojums bērniem, uzrakstīta grāmata... Ko tev ir svarīgi atstāt aiz sevis?

Apziņu, ka bērniem un mazbērniem vēsts par Kristu nav sveša, daudzi to ir pieņēmuši un seko Viņam, ka garīgais darbs draudzēs nav darīts veltīgi.

Elza Drēska

Rīgas Vīlandes draudze

Foto: no personīgā arhīva

NODOTIES DIEVA DARBAM

Madonas draudzē 9. jūnijā bija svētku dievkalpojums, kurā Intars Jesers tika licencēts par LBDS sludinātāju. Dievkalpojumu vadīja Liepājas Karostas topošās draudzes mācītājs Mārcis Dejuss. Svētrunu teica bīskaps Kaspars Šterns, runājot par aicinājumu, atsaukšanos tam, uzticēšanos un pašaušanos uz Dievu. Bīskaps vēlēja apzināties Dieva valstības sēklas, Dieva doto iespēju milzīgo potenciālu un izmantot to. Aizlūgumu par sludinātāju Intaru Jeseru un viņa sievu Anci vadīja bīskaps Kaspars Šterns, mācītāji Jēkabs Dzērve un Mārcis Dejuss.

Par savu aicinājumu, izaugsmi, piedzīvoto un kalpošanu Madonas draudzē stāsta sludinātājs Intars Jesers.

Kas deva pamudinājumu atsaukties aicinājumam un doties uz Madonu?

Kad mācījos BPI, pirmajā prakses gadā saņēmu aicinājumu doties praksē uz Madonas vai Liepājas Karostas draudzi. Lūdzu Dievu un sirdī jutu Svētā Gara aicinājumu doties uz Liepāju. Otrajā gadā, lūdzot Dievu, saņēmu Svētā Gara pamudinājumu doties uz Madonu un to pieņemu. Tā bija istā vieta.

Kādi piedzīvojumi, izaicinājumi un grūtības ir bijušas šajos gados Madonā?

Jauki bija piedzīvot, cik sirsnīgi Madonas draudze uzņēma manu atbraukšanu, palīdzēja dažādās vajadzībās. Pirms ar Anci apprecējāmiem, viņa teica, ka nekad nebrauks dzīvot uz Madonu. Es neuzspiešu, bet Dievs kārtoja, ka apprecējāmiem un nu jau veselu gadu esam Madonā. Tas ir liels brīnums, ko Dievs darīja. Šis laiks sākumā bija izaicinošs, nebija viegli iedzīvoties, bija arī garīgi uzbrukumi. Lūdzot Dievu, tika rasti atrisinājumi. Šim gadam noslēdzoties, bija ļoti patīkama sajūta par aizvadīto sezonu, kas beidzās ar licencēšanu.

Kādu izaugsmi tu redzi sev un Madonas draudzei?

Par sevi – pirmais solis ir sperts, esmu kļuvis par sludinātāju. Esmu sevi atklājis Dieva vārda mācīšanas, sludināšanas dāvanu, ka varu ar to kalpot draudzei. Nākamais solis ir, ka personīgi vēlos saprast, vai Dievs mani vēlētos lietot un aicināt kā mācītāju. Par draudzi – Madonas draudze ir viena no stiprākajām, lielākajām baptistu draudzēm Vidzemes reģionā, tai ir daudz resursu, ko dot citiem. Liela izaugsme draudzei būtu palīdzēt dibināt draudzi kādā citā vietā, svētīt vai atbalstīt draudžu dibināšanu šajā reģionā.

Ko tu kā draudzes sludinātājs novēli savai draudzei?

Novēlu papildīt to, kas rakstīts Vēstulē filipiešiem 2:2, lai draudze būtu vienota, stāvētu vienā prātā, vienā garā, lai mēs šajā vienotībā spētu pastāvēt, izvairītos no nevajadzīgām domstarpībām; vēlū skatīties uz Kristu un pilnībā nodoties Viņa darbam.

Ilze Avotiņa-Solovjeva

Madonas draudze

DIEVA MĀJIENUS PIEDZĪVOJOT

Ventspils draudzē 9. jūnijā LBDS sludinātāja licenci saņēma Oļegs Klīgačs. Oļegs ir ilggadējs Ventspils draudzes diakons, mazo grupu vadītājs, BPI Pastorālās programmas absolvents. Svētku dievkalpojumu vadīja sludinātājs Oskars Lūsis, svētrunu teica LBDS bīskapa vietnieks, Garīdznieku brālības vadītājs Edgars Godiņš. Par sludinātāju Oļegu un viņa dzīvesbiedri Santu aizlūgumu vadīja un turpmākajam darbam svētīja Edgars Godiņš, Licencēšanas komisijas sekretārs Ģirts Ašnevičs, Garīdznieku brālības Ziemeļkurzemes reģiona vadītājs Andis Smelte un Oskars Lūsis.

“Kāda vēsts jānes Dieva vārda sludinātājam?” svētrunā jautāja E. Godiņš. “Vēsts, kas palīdz iemantot ticības pārliecību par to, ka esam Dieva bērni!” Tādēļ vēlējums Oļegam bija – “Ved cilvēkus pie Kristus! Ne tikai, ka viņi daudz zina par Dievu, var uzrakstīt disertāciju par Dieva īpašībām, bet, ka viņi nonāk pie tā, ka var sacīt: “Es esmu Dieva bērns! Apžēlots, milēts, ar piedotu pagātni, ar sagatavotu nākotni.”” Dieva vārda nesēji ir aicināti arī ieraudzīt to, ko Dievs dara pasaulē un mūsu dzīvēs. “Bieži vien mēs redzam tikai “darbarīkus”, kas ap mums darbojas – tur ir prieki un bēdas, brīnišķīgi Dieva brīnumu piedzīvojumi un vilšanās, ka nav noticis, kā esam gaidījuši. Tajā ieraudzīt, kā darbojas Dievs – Viņš kaut ko atņem, kaut ko pieliek klāt, kaut ko bremsē, kaut ko paātrina, Viņš dod cilvēkus, kas dod vērtējumu, liek priekšā izvēles, kuras pieņemt vai noraidīt – tie visi ir darbarīki, ar kuriem Dievs strādā mūsu dzīvē, lai mūs veidotu un pārveidotu. Lai pāri visam šim ir vēlēšanās un ilgas – Dievs, atklāj, ko Tu dari pie manis, es ilgojos pēc tavas atklāsmes!” Vadi cilvēkus ilgoties saņemt no Dieva, vadi ilgoties redzēt Jēzu – tāds bija otrais vēlējums Oļegam Klīgačam un arī klātesošajai draudzei. “Ticības dzīve nav mācību programma, tā ir dzīve kopā ar Jēzu. Dievs pieņem visus – ļoti dažādus, bet Viņš visus veido Kristus līdzībā, ar mērķi visiem kļūt līdzīgiem Kristum un tuvākiem cits citam.” Vadi cilvēkus uz Kristus līdzību – sludinātājam Oļegam vēlēja E. Godiņš.

Sludinātājs Oļegs Klīgačs, atskatoties uz savu dzīves ceļu līdz kļūšanai par sludinātāju, atzina, ka viņam, līdzīgi kā pravietim Jeremijam jāsaka: “Es nomaniju, ka tas bija mājiens no tā Kunga.” Tas bijis kalpošanas sākumā kopā ar jau Mūžībā aizgājušajiem mācītājiem Edgaru Freivaldu un Imantu Neilandu, kas pamudinājuši domāt par kalpošanas ceļu. Ikdienā mājienu no Dieva Oļegs saņem, piedzīvojot sievas Santas atbalstu, viņas izteiktos un neizteiktos vārdus. Mājiens no Kunga bijis arī mācības Baltijas Pastorālajā institūtā, kopdarbs ar sludinātāju Oskaru Lūsi un draudzes diakonu komandu, tie pamanīti arī mazo grupu sarunās un sadarbībā ar mentoriem Ilvaru Ieviņu, Sandi Kažmiru un Miervaldi Lindmani.

Vēlam sludinātājam Oļegam Klīgačam svētību, kalpojot Ventspils draudzē un visur, kur, Dieva mājienu paklausot, notiks viņa kalpošana. **BV**

PAĻĀVĪBĀ UZTICOTIES

Brocēnu draudzē 30. jūnijā notika ilgi gaidīti svētki. Draudze jau 7 gadus bija lūgusi un gaidījusi savu garīdznieku. Nu draudze vienlaicīgi tika uzreiz pie diviem LBDS licencētiem garīdzniekiem – sludinātāja Jāņa Ābola un misionāra David Michael Carrillo.

Dievkalpojumu vadīja LBDS Garīdznieku brālības vadītājs Edgars Godiņš, kalpoja BPI Studentu izaugsmes vadītājs Tomass Šulcs un Saldus draudzes sludinātājs Dāvids Viskupaitis, svētrunu teica Āgenskalna draudzes mācītājs Edgars Mažis, atgādinot jaunajiem garīdzniekiem un draudzei, ka tās mērķis ir pieaugt patiesā mīlestībā, gūt vienotību ticībā un atziņā.

Jānis Ābols (augšējā foto 3. no kreisās) ar sievu Rudīti un jaunākiem bērniem – Ansi Timoteju un Letīciju dzīvo Skrundā. Viņi bija Saldus baptistu draudzes locekļi. Abi pēc profesijas ir skolotāji, taču Jānis strādā arī citos darbos. 2019. gadā Jānis uzsāka mācības Baltijas pastoraļajā institūtā (BPI).

Jāni, kas pamudināja tevi sākt mācības BPI? Tev bija sakārta dzīve: ģimene, darbs un draudze. Pastāsti, kā tas sākās?

Ja jāatbild, kas bija tas, kas pamudināja, tad viennozīmīgi – tas ir Dievs. Jau kādu laiku biju domājis un lūdzis par mācībām. Saldus draudzē ilgāku laiku nebija pastāvīga garīdznieka, tika aicināti viessludinātāji. Tas bija laiks, kad varēju izsvērt sevi dažādus skatījumus. Lielākā daļa sludinātāju, kas pie mums viesojās, bija beiguši vai vēl mācījās BPI. Kaut kur klusiņām sadzirdēju aicinājumu arī pašam mācīties, bet, tā kā BPI tajā laikā bija tikai klātienē studijas, tad sev iestāstīju, ka tas nav man. Attaisnojumam vēl teicu – ja būtu kāda iespēja mācīties neklātienē, tad gan ietu. Dievam ir brīnišķīga humora izjūta. Viņš zina mūsu domas, Viņš arī pārbauda mūsu uzticību. Kādu reizi bīskaps Kaspars Šterns, ciemojoties Saldus draudzē, teica, ka BPI eksperimentālā kārtā veidos grupu neklātienē studentiem. Ko tad es vēl varēju darīt? Dievs man skaidri saka – redz,

kur tev ir tas, ko vēlējies – šajā gadījumā neklātienē mācības BPI. Paklausīju, un ne mirkli nenožēloju. Dievs ir uzticams. Viņš aicina, Viņš pakārto visus apstākļus, un Viņš ir tas, kurš vada. Mūsu atbildība ir sadzirdēt un paklausīt.

Brocēnu draudzē viesojās un kalpoja vairāki BPI studenti, kuri atrada savas kalpošanas vietas Liepājā, Grobiņā un citur. Mēs gaidījām cilvēku, kuram Brocēni iekritis sirdī. Tāpēc tu bija viens no tiem, kurš tiki personīgi aicināts pievienoties mūsu draudzei. Kā tu saprati, ka tava vieta šobrīd ir Brocēni? Kā uz to reaģēja tava ģimene?

Tas atkal ir jautājums par saklausīšanu un paklausīšanu. Kad pirmo reizi ciemojos Brocēnu draudzē, mani ļoti uzrunāja ģimeniskās mīlestības sajūta, kas šeit bija ne tikai sajūtama kaut kādā netveramā līmenī, bet konkrēta, redzama Dieva mīlestība starp brāļiem un māsām Kristū. Man nepatīk runāt tādos augstos toņos, kā, piemēram, “Dievs man teica”, bet kopā ar sieviņu turpinājām lūgt par kalpošanas iespējām, un Dievs vadīja un pakārtoja visu tā, ka šobrīd ar prieku un pateicību kalpojam Brocēnu draudzē.

David Michael Carrillo (foto 4. no kreisās) jau 14 gadus dzīvo Latvijā, kalpo Striķu sākumskolā, Svētā Gregora izglītības centrā un nu jau 9 gadus arī Brocēnu draudzē.

Kā tavs ceļš veda uz Latviju? Kā tu nonāci līdz Brocēnu draudzei?

Es esmu dzimis un audzis Indianapolē, Indianas štatā, ASV. Mana mamma bija kristiete un, pateicoties viņas ticības dzīvei, es sešu gadu vecumā pieņēmu Jēzu par savu Glābēju. Es piederēju pie “Calvary chapel association”. Dievs 2006. gadā iepļānoja man ceļojumu uz Ziemeļeiropu. 2007. gadā kļuva skaidrs, ka tā būs Latvija. Atbraucu 2008. gada jūnijā kopā ar jauniešu misijas grupu “Sun network”, lai organizētu bērniem angļu valodas nometni Striķu sākumskolā. 2010. gada martā es biju Izraēlā, sēdēju pie Galilejas jūras, un Dievs mani uzrunāja, teikdams, ka mana dzīve mainīsies, man būs jauna misija, es būšu tētis. Toreiz es par to smējos, jo tas šķita neticami. Tā paša gada jūnijā es devos uz Latviju, lai atkal piedalītos tajā pat jauniešu nometnē. Tur es vēlreiz sastapu Kristapu un viņa mazo māsu Līgu. Braucot atpakaļ uz ASV, mana sirds kļuva smaga. Es tiku uzrunāts, ka man vajadzētu rudenī atgriezties uz ilgāku laiku. Nu jau ir pagājuši 14 gadi, un es esmu vēl joprojām šeit. Viens no iemesliem ir tas, ka Kristaps, Līga un arī Marks ir kļuvuši par maniem “bērniem”. Viņi mani ir adoptējuši par tēti.

Brocēnu draudzi sāku apmeklēt 2015. gada septembrī, šeit es tiku iesaistīts gan muzikālajā kalpošanā, gan sludināšanā. 2017. gadā, kad draudze palika bez mācītāja, turpināju kalpot kā sludinātājs. Es sajutu, ka man ir jāiet kopā ar šo draudzi cauri grūtajam atjaunošanās posmam. Šobrīd mana loma ir atbalstīt Jāni un kopā piepildīt draudzes vīziju.

Brocēnu baptistu draudze ir pateicīga LBDS, ka 2015. gadā uzņēma mūs savā ģimenē, Edgaram Godiņam, kurš grūtā brīdī parūpējās, lai mūsu draudzē netrūktu viessludinātāju, un BPI, kur sagatavo virus ar kalpotāja sirdi. Pateicībā Dievam esam piedzīvojuši, kā piepildās 1. Jāņa 5:14 rakstītais: “Un šī pašjāiba mums ir uz Viņu, ka Viņš klausā mūs, ja ko lūdzam pēc Viņa prāta.” Dievs ir uzticams!

Gita Kudiņa
Brocēnu draudze

Dieva spēkā Mērsragā

Mērsraga draudze 16. jūnijā svinēja svētīti – sludinātāju Jāni Buli ordinēja par LBDS mācītāju. Iepriekš šāds notikums draudzē noticis pirms 39 gadiem, kad par mācītāju tika ordinēts Jānis Pallo. Tik daudz cilvēku baznīcā sen nebija bijis, valdīja sirsniņa un priekpilna noskaņa.

Dievkalpojumu vadīja Rīgas Āgenskalna draudzes mācītājs Edgars Mažis, bet ar mūziku visus iepriecināja Liba Ēce-Kalniņa un Agris Žirnovs.

Svētrunā klātesošos uzrunāja bīskaps Kaspars Šterns, viņš atgādināja par svētdienas nozīmi cilvēku dzīvē un par to, cik svarīgi ir apstāties, atpūsties un dienu veltīt Dievam un ģimenei, kā arī atgūt iekšējo mieru, piedzīvojot Dieva mieru, ļaujot Viņam kalpot mums. Viņš atgādināja, ka mūsu eksistence nebalstās tajā, ko mēs darām, bet gan tajā, ko Kristus ir darijis un paveicis.

Aizlūgumu par Jāni un viņa sievu Anitu vadīja bīskaps Kaspars Šterns, kā arī mācītāji Edgars Godiņš, Jānis Pallo, Mārcis Ziverts un Edgars Mažis.

Pēc aizlūguma notika sveikšana, kur kā pirmie mācītāju Jāni Buli sveica LBDS bīskaps Kaspars Šterns un bīskapa vietnieks Edgars Godiņš, kam sekoja Mērsraga baptistu draudzes pārstāvji un Mērsraga Evaņģēliski luteriskās baznīcas mācītājs Māris Ķirsons. Pēc dievkalpojuma arī pārējie svētku viesi varēja pievienoties kuplajam sveicēju pulkam. Tad arī sekoja sadraudzības daļa, kad, pateicoties jaukajam laikam, visi varēja pulcēties baznīcas dārzā, lai mielotos ar cienastu, pavadītu laiku sarunās un iemūžinātu šo svētku dienu kopbildēs.

Aicinām iepazīties ar Jāni Buli, viņa ģimeni un garīgo ceļu, kļūstot par mācītāju.

Lūdzu, pastāsti par sevi un savu ģimeni!

Jānis Bulis: Dievs mani ir bagātīgi svētījis ar brīnišķīgu sievu Anitu un pieciem jaukiem bērniem – Tomu (25 gadi), Nilu (22 gadi), Luīzi (16 gadi), Terēzi (12 gadi) un Klāvu

(9 gadi). Anita mani atbalsta gan kalpošanā, gan ikdienā, gan biznesā. Dienā mēs esam savos darbos – Anita strādā bērnudārzā, bet es – autoservisā, ārpus darba daudz laika pavadām kopā, stāstām viens otram par piedzīvoto un lūdzam Dievu viens par otru un cilvēkiem, ar kuriem Dievs mums jāvis tikties. Vecākie dēli jau ir pieauguši un paši veido savu dzīvi, bet mazākie bērni vēl prasa daudz uzmanības un mīlestības. Mēs ar Anitu neesam no tiem stingrajiem vecākiem un daudz ko ļaujam bērniem izlemt pašiem, cenšoties viņus izaudzināt patstāvīgus.

Kā jūs nonācāt Mērsragā?

Anita ir nākusi no Mērsraga, viņas vecāki dzīvo mums kaimiņos, un mēs visi esam vienas draudzes locekļi. Es iepazinos ar Anitu jauniešu nometnes laikā 1994. gada vasarā, kad biju tur kopā ar jauniešiem, kuri apmeklēja kādas Bībeles studijas Rīgā. Tās vadīja Mērsraga draudzes locekle. Salaulājāmies 1996. gadā un dzīvojām Rīgā līdz 2013. gadam. Lai gan visus šos gadus bijām Mērsraga draudzes locekļi un katru nedēļas nogali aizvadījām Mērsragā, sajūtām aizvien lielāku vilkmi uz Mērsragu. Dievs palīdzēja mums to saprast, sakārtojot apkārtējos apstākļus. Bijām labi iekārtojušies, uzcēlušī māju tuvu Rīgai, un nekas neliecināja, ka pārvāksimies. Viss sākās ar to, ka ekonomiskās krīzes laikā pēc 2008. gada sāka rasties bažas par bankas kredītu, kuru bijām uzņēmušies maksāt 30 gadu garumā. Izlēmām māju pārdot un par daļu, kas paliks pāri, turpat netālu uzcelt pieticīgāku mājokli. Tomēr ar tirgošanu tik ātri neveicās, un arī darbā, kur biju strādājis ilgu laiku, pēkšņi vairs nebija vajadzīgs. Tas mainīja mūsu domas, un sākām apsvērt iespēju pārcelties uz dzīvi Mērsragā. Brīdī, kad bijām tam gatavi, viss sakārtojās tik labi, cik vien iespējams. Māju izdevās labi pārdot, atdevām kredītu, bet par pāri palikušo naudu uzcēlām nelielu mājiņu Mērsragā, kā arī atvērām autoservisu, lai būtu, kur nopelnīt dieniško maizi. Jau toreiz sapratām, ka Dievs to kārtoja, lai varam dzīvot un kalpot

Mērsragā. Tā nu varējām sākt jaunu dzīvi bez kredītiem.

Kā tu sastapi Dievu?

Mans ceļš pie Dieva ir iesācies jau bērnībā, kad mana vecmamma veda mani uz katoļu baznīcu Latgalē. Toreiz gan es nebiju ļoti sajūsmināts par to, taču uzskatu, ka tas ir šī ceļa iesākums. 1990. gadā, kad man bija jau 16 gadi, skolas biedrs uzaicināja mani uz Mateja baznīcu, kur notika jauniešu dievkalpojums. Kopā ar draugiem neregulāri mēdzu doties uz jauniešu pasākumiem, līdz saņēmumu ielūgumu apmeklēt Bībeles studijas, kurās sadraudzējos ar jauniešiem, kuri bieži devās ciemos pie Mērsraga draudzes jauniešiem. Tad arī es sāku apmeklēt Mērsraga baznīcu, līdz kādā evaņģelizācijas dievkalpojumā piedzīvoju vajadzību pēc attiecībām ar Jēzu. Šis atgriešanās piedzīvojums vainagojās ar kristībām 1994. gada rudenī, kad mani pagremdēja mācītājs Jānis Pallo.

Kā tu sevi raksturotu?

Pēc rakstura esmu mierīgs, varbūt pat diezgan lēns. Iespējams, ka tas, ka neuzskatu sevi par īpaši spējīgu un varošu, ir iemācījies man vairāk paļauties uz Dievu, uzticot lietas Viņam. Šķiet, Pāvila sacītais, ka Dieva spēks varens parādās viņa nespēkā, raksturo arī manu skatījumu uz dzīvi. Vēl man raksturīgi ir iesāktos darbus pabeigt. Atskatoties, varu konstatēt, ka uzstādītos mērķus parasti esmu sasniedzis.

Mērsraga baptistu draudzē par sludinātāju esi kalpojis jau astoņus gadus, kā tu vērtē šo laiku?

Lai gan aicinājumu kalpot apzinājos, pirmie kalpošanas gadi nebija viegli. Draudzes locekļu skaits saruka, vairākus gadus draudzē nebija kristības. Kalpotāji, ar kuriem rēķinājos, pamazām attālinājās no manis. Bija pat brīdis, kad sāku šaubīties, vai esmu istajā vietā. Tomēr ar laiku Dievs pieveda jaunus cilvēkus, kuri bija gatavi atbalstīt. Tikai septītajā gadā man bija iespēja pirmo reizi kādu

Jānis un Anita Buļi.

Saņemot ordinācijas apliecību no LBDS bīskapa Kaspara Šterna un Garīdznieku brālības vadītāja Edgara Godiņa.

Kopā ar darbabiedriem – 1. rinda (no kreisās) A. Jūrmalis, S. Kažmirs, J. Bulis, K. Šterns, E. Godiņš, M. Ziverts; 2. rinda – V. Reinholds, M. Lindmanis, O. Kligačs, J. Dzērve, L. Barsuks, A. Smelte; 3. rinda – E. Mažis, J. Pallo

Svētku dievkalpojuma dalībnieki

kristīt, taču tagad gatavojamies jau ceturrtajām kristībām. Dievs devis arī divus uzticamus palīgus – Jāni Sideru un Aleksandru Bališevu, kuri atbalsta mani un praktizējas sludināšanā, katrs no viņiem vada dievkalpojumu reizi mēnesī. Reiz, lūdzot Dievu, ienāca prātā, ka pirmie kalpošanas gadi bija tie "kārnie", bet nākamie būs tie "treknie". Ticu, ka šo atklāsmi saņēmu no Dieva.

Kāpēc tev bija svarīgi mācīties tālāk un tikt ordinētam par mācītāju?

Jau kļūstot par sludinātāju, zināju, ka mācišos. Apzinājos, ka tas ir nepieciešams gan pašai izaugsmei, gan draudzei. Vairāk nekā pirms 20 gadiem mācījos LBDS Teoloģijas semināra neklātienes kursā, kuru Mērsragā organizēja mācītājs Jānis Pallo. Mēs pavisam bijām kādi 10 studenti. Vēlāk vēlējos nostiprināt zināšanas Kristīgās Vadības koledžā, taču, kamēr tam gatavojos, tā pārstāja darboties. Tad no visām izvēlēm devu priekšroku Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātei, kur pērn ieguvu maģistra diplomu.

Tikt ordinētam par mācītāju nebija mans pašmērķis, līdz tam bija jānobriest. Šķiet, ka Dievs deva arvien lielāku pārliecību par to, ka draudzei to vajag, arvien vairāk arī jutos noderīgs tieši kā draudzes gans, sajūtot

aizvien lielākas rūpes par draudzes locekļiem un cilvēkiem, kurus Dievs man pieved.

Kā tu vērtē savu draudzi?

Šajā draudzē esmu jau gandrīz trīsdesmit gadus, labi pazīstu katru draudzes locekli, jūtos te kā mājās, tāpēc nevaru iedomāties sevi citur. Esmu sapratis, ka straujas pārmaiņas draudzē nevar notikt, tāpat arī dažādiem eksperimentiem draudzē nav vietas. Man ir svarīgi, lai draudze būtu atvērta katram Dieva meklētājam, lai tajā būtu ģimeniska vide, kur katrs var atrast savu vietu, un, kalpojot Dievam, var justies laimīgs. Grūtākais ir pieņemt savstarpējās atšķirības, cienīt un mīlēt savus brāļus un māsas ar beznosacījumu mīlestību. Tas ne vienmēr izdodas, vēl ir, kur augt.

Kādi ir nākotnes plāni draudzē?

Grūti paredzēt, kā attīstīsies draudzes darbs, daudz ko nosaka tas, cik draudze ir aktīva. Domāju, ka iniciatīvas, kuru mērķis ir vadīt ļaudis pie Jēzus, Dievs svētī. Manuprāt, ir labi, ja draudzi vieno kopīgi mērķi. Šogad esam uzsākuši draudzes nama būvēšanu uz vecajiem pamatiem, kur deviņdesmitajos mācītājs Jānis Pallo bija iecerējis izveidot Bībeles skolu. Mūsu plāns ir izveidot vietu, kur

draudzes varētu rīkot dažādus pasākumus un nometnes. Tāpat šī būtu piemērota vieta, kur Dieva kalpiem rast atpūtu, pavadot laiku klusā vietā, netālu no jūras. Tur paredzētas arī telpas sociālām aktivitātēm.

Tavs spilgtākais brīdis, kad esi sajutis Dieva pieskārienu savā dzīvē?

Dieva vadību izjūtu bieži, bet kā spilgtākos brīžus varu atzīmēt divus. Kā pirmo minēšu savu atgriešanās piedzīvojumu, kas bija emocionāls, jo tad pirmo reizi apzinājos savu grēcīgumu un Dieva mīlestību, bet kā otru atzīmēšu jau pieminēto notikumu virkni, kuras dēļ nokļuvām Mērsragā.

Par ko tu esi pateicīgs?

Man ir daudz iemeslu pateicībai, tomēr īpaša Dieva dāvana ir mana sieva Anita un bērni. Bez ģimenes, kura mani atbalsta, es sevi nevaru iedomāties. Esmu arī pateicīgs par to, ka varu dzīvot un strādāt vietā, kurā kalpoju. Cilvēki mani redz ikdienā, esmu pieejams ikvienam, un šeit varu būt tāds, kāds esmu.

Rūta Bališeva

Mērsraga draudze

AUGAM KOPĀ DIEVA GODAM

Augam kopā Dieva godam – tā īsumā varētu raksturot jau otro LBDS Svētdienskolu apvienības organizēto bērnu festivālu AUGAM KOPĀ, kas 15. jūnijā notika Brankās. Vairāk nekā trīs simti dalībnieku no tālākām un tuvākām vietām bija pulcējušies “Branku brančotavā”, lai, kopā esot, pieaugtu gudrībā, spēkā, attiecībās ar Dievu un cilvēkiem un Dievs varētu viņus lietot Savam godam – gan tad, kad viņi būs vēl vairāk paaugušies un pieņems nozīmīgus lēmumus, kas ietekmēs viņus pašus un arī viņu apkārtējo vidi, gan arī jau šodien – esot Kristus lieciniekiem savā ikdienā.

Kādi no dalībniekiem šo dienu bija gaidījuši vairāk nekā gadu – jau kopš pirmā festivāla, kas notika Jelgavā, kādi ieradās pirmo reizi. Mazāki un lielāki autobusi un vecāku mašīnas, kādi braukuši vien apmēram stundu, bet citi ceļā uz festivālu pat šķērsojuši Latvijas robežu, jo braukuši no Lietuvas, Ilaiķiem. Visiem kopā esot, valdīja patiesa festivāla atmosfēra.

Augot Dieva godam, mēs augam gudrāki, veiklāki, acīgāki, uzmanīgāki. Tas viss nepieciešams, lai Dievs mūs varētu lietot savu uzdevumu piepildīšanai. Visas šīs lietas tika trenētas vairākos desmitos galda spēļu.

Augot Dieva godam, mēs uzzinām, kā Dievs var visdažādākajos veidos lietot mūsu talantus un to, kas mums pieder, lai apliecinātu Viņu. Bērni gatavoja evaņģēlija rokassprādzes, kas pašiem ikdienā atgādinās Labās ziņas par Jēzu, kā arī palīdzēs tās pastāstīt citiem, bet pašu gatavotās piespraudes runās pat tad, kad mutes klusēs. Krekliņi pārtapa par somām – iespējams, kādā no tām tiks nogādāts palīdzības sveiciens sev tuvākajiem vai tiem, kas saskumuši. Pagatavotās grāmatzīmes droši vien jau ieliktas kādā no grāmatām, jo arī tās taču palīdz augt! Bet prieks par paštaisīto saldējumu vasaras laikā visticamāk vairākkārt pieaudzis, pagatavojot to saviem draugiem un ģimenei.

Augot Dieva godam, mēs piedzīvojam prieku – smaidi bija visur: braucot ar kuģīti, pozējot pie foto kastes, lēkājot pa lielo atrakciju, veidojot lielumielus ziepju burbuļus, ēdot popkornu un pusdienas, spēlējot futbolu un arī koku paēnā elpu atvelkot.

Augot Dieva godam, mēs slavējam Viņu! To festivāla dalībnieki šogad darīja kopā ar Kasparu Ezeriņu, apliecinot, cik Dievs ir labs! Augt Dieva godam iedrošināja arī Kaspara personīgā liecība un dienas vadītāju, Ketrinas un Ilvara Ieviņu stāsti par Dāvidu, kuru Dievs izvēlējās par ķēniņu, un Klaivu Steiplzu Lūisu, kura bērnības rotaļas un aizraušanās izveidoja viņu par rakstnieku, kura grāmatas lasījuši tūkstošiem cilvēku visā pasaulē.

Mūsu labie centieni un vēlēšanās augt nenotiek bez Dieva palīdzības. Tādēļ noslēgumā visi dalībnieki vienojās lūgšanā – lai varam augt Dievam par godu!

Paldies draudzēm, kas atbalstīja bērnu nokļūšanu un dalību festivālā. Paldies skolotājiem un katram, kas pievienojās, lai padītu šo dienu kopā ar bērniem! Paldies visiem, kas iesaistījās, lai šie svētki notiktu! Paldies Dievam par visāda veida svētībām festivāla sagatavošanā un norisē! Lai mūsu lūgšanas, dzīves piemērs un līdzās būšana ar padomu un iedrošinājumu palīdz bērniem ik dienas augt Dieva godam!

Estere Roze

LBDS Svētdienskolu apvienība

Foto: Anna Bartuševica

IELŪGUMI SVĒTDIENSKOLOTĀJIEM

LBDS Svētdienskolu apvienība ielūdz svētdienskolotājus uz apmācībām un konferenci!

Lai arī vasarā kalpošana bērniem draudzēs turpinās, tomēr septembris atkal būs kā jauns sākums. Pēdējo gadu laikā mūsu draudzēs kalpošanu uzsākuši daudzi jauni kalpotāji, kādi, iespējams, gatavojas savam pirmajam kalpošanas gadam. Lai atbalstītu un iedrošinātu tos, kas kalpošanu uzsākuši nesen vai tikai gatavojas to darīt, **15.-17. AUGUSTĀ TIEK ORGANIZĒTAS APMĀCĪBAS SVĒTDIENSKOLOTĀJIEM**, kurās koncentrētā un ļoti praktiskā veidā tiks apskatītas tādas svētdienskolotājiem nozīmīgas un noderīgas zināšanas un prasmes kā Bībeles pārskats, bērnu vecumposmu iezīmes, svētdienskolas nodarbību un svētdienskolas darba organizēšanas pamatprincipi, skolotāja personīgās izaugsmes ceļš. Tas būs laiks arī sadraudzībai, kurā iepazīt citu draudžu kalpotājus, iegūt domubiedrus un būt kopā Dieva klātbūtnē.

Pieteikšanās līdz 5. augustam – ej.uz/SAapmācības2024.

Apmācības notiks klātienē – Rīgā, Lāčplēša ielā 37.

Dalības maksa – 50 eur, kas sedz pusdienu izmaksas, kafijas pauzes un apmācību izdevumus.

Pēc ilgāka pārtraukuma aicinām visus svētdienskolotājus uz tikšanos klātienē. Attālināti ir ērti, ātri un lēti, bet nekas nevar atsvērt iespēju satikties vienā telpā, pielūgt vienā elpā, būt klātesošiem visas dienas garumā gan sagatavotajā programmā, gan savstarpējās sarunās. Tāpēc ar prieku ziņojam, ka visi **SVĒTDIENSKOLOTĀJI 21. SEPTEMBRĪ AICINĀTI UZ KONFERENCI "TOPAM"!**

Mūsu vēlēšanās un lūgšana ir, ka konference ir mūsu laiks kopā, kurā

- TOPAM iedrošināti lietot to, kas mums dots, kā arī iepazīt citu pieredzi un piedāvājumus kalpošanā;
- TOPAM pārvērsti Kristus līdzībā, jo, lai kalpotu citiem, visupirms Viņš kalpo mums;
- TOPAM stiprināti, lai ticības skaidrībā stāstos pretī izaicinājumiem, apliecinātu mīlestības spēku un cerības drosmi.

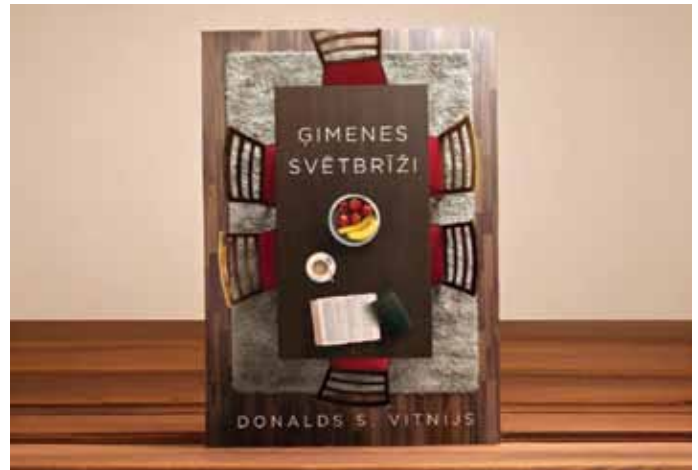
Praktiskas lekcijas un semināri, iedrošinošas uzrunas, svētījošas aizlūgšanas un pielūgsmes – to visu vēlamies piedzīvot kopā konferencē TOPAM!

Pieteikšanās līdz 10. septembrim – ej.uz/TOPAM2024.

Dalības maksa – 20 EUR.

Konference notiks Rīgā, Lāčplēša ielā 37.

IZDEVNIECĪBAS TITAM DIVI JAUNUMI

Donalds Vitnija grāmata “Ģimenes svētbriži” būs noderīga katram ticīgam vīram un tēvam, kura paspārnē ir sieva un/vai bērni, mazi vai lieli. Ģimenes svētbriži nav nekāda modernā prakse. Autors palīdz tos ieraudzīt Bībeles laikos un viscaur draudzes vēsturē, nonākot līdz mūsdienām un jautājumam, vai mēs būsim tie, kas nodos ticības lāpu nākamajai paaudzei.

Donalds Vitnijs raksta: “Kristīgajā bērnu audzināšanā ļoti svarīga nozīme ir tam, ka ģimene ir daļa no Kristu pagodināšanas, uz evaņģēliju vērstas, Bībeles patiesības mācošās vietējās draudzes, bet ar to vien nepietiek, lai tu savai ģimenei nodotu visu to, ko vēlies viņiem iemācīt par Dievu un savu ticību. Turklāt maz ticams, ka saskarsme ar draudzi vienu vai divas reizes nedēļā atstās uz bērniem tik lielu iespaidu par Dieva varenību un godību, ka viņi vēlēties sekot Viņam arī tad, kad būs jau uzsākuši patstāvīgas dzīves gaitas. Tieši šī iemesla dēļ ģimenes svētbrižiem ir tik svarīga nozīme, bet vēl svarīgāk – Dievs ir pelnījis tikt ik dienas slavēts mūsu ģimenes un mājās.”

Evaņģēlista Reja Komforta “Kā nebaidīties no nāves” palīdz izprast evaņģēlija būtību un saskatīt savu nepieciešamību pēc Kristus. Vieglā, humora pilnā valodā sarakstīta, šī ir grāmata, kas runā vairāk par dzīvošanu, nekā miršanu. Tā uzrunās pusaudžus un seniorus, kristiešus un nekristiešus.

Autors sniedz bibliskas zināšanas un izpratni par to, kāpēc mēs ciešam, novecojam un mirstam, sniegdams iedrošinājuma un mierinājuma vārdus. Grāmata būs viegla lasāmviela jebkura vecuma kristietim, taču vēl noderīgāka tā būs evaņģelizācijas darbā – lieliska dāvana draugiem, kolēģiem vai kaimiņiem.

Abas jaunās grāmatas pieejamas titamdivi.lv, kā arī kristīgajā grāmatnīcā AMNIS.

Cerības drosme

Vasaras nometņu daudzveidībā arī šogad bija atrodamas nometnes “Cerību planēta” un “Hope”, kas tulkojumā no angļu valodas nozīmē – cerība. Lai gan katras nometnes mērķauditorija ir atšķirīga, cerība tās vieno! Nometnes “Cerību planēta” sagatavošanā un vadīšanā aktīvi darbojas Paula Zveja no Ventspils draudzes, savukārt nometnes “Hope” sirds jau vairākus gadus ir Tabita Ašneviča no Rīgas Vīlandes draudzes.

Abu jūsu pārstāvēto kustību un nometņu nosaukums saistās ar vārdu *cerība*. Tas droši vien nav nejauši.

Tabita: Pirmajā nometnē, kas notika pirms 20 gadiem, nokļuvu pavisam nejauši. Nometnē kā vadītāji piedalās arī cilvēki no Amerikas. Es braucu līdz kā auklīte kādai amerikāņu ģimenei, kas tur kalpoja, bet, esot nometnē, iesaistījos visā, kas tur notika. Pirmos gadus biju grupiņas vadītāja. Iesākumā nometnes vadīja Mudīte Mardoka, četrus gadus šīs nometnes bija bez nosaukuma, dēvējām tās par Bībeles nometnēm. Un tad nāca vajadzība izveidot šīs nometnes identitāti, kā rezultātā nonācām pie nosaukuma “Hope”. Mēs redzējām, ka bērniem, ar kuriem strādājam, kas nāk no maznodrošinātām, trūcīgām un grūtībās esošām ģimenēm, nepieciešama cerība, ikdienā tās viņiem ir ļoti maz. Cerība uz labāku dzīvi – viņiem pat tā nevar būt, jo neko labāku par to, kas ir, viņi nav redzējuši. Kristus ir tas, kas dod cerību par labāku nākotni, Viņš ir tas, kas var piepildīt to tukšumu, kas ir viņu sirdīs.

Paula: Mans sākums nometnē “Cerību planēta” arī ir kā auklītei. Pirmajā nometnē pirms 15 gadiem biju auklīte īpašajam bērnam Reinim, kura ome Elita Lapiņa un mamma Dace bija apņēmības pilnas rīkot nometni, lai Reinis iegūtu sev jaunus draugus, lai paplašinātu redzesloku. Pirmos gadus braucu līdz Reinim, iesaistījos nometnes norisē. Pirms trim gadiem Reinis devās Mūžībā, un mēs, Reiņa draugi, turpinām organizēt un vadīt nometnes, jo Reiņa ģimenei būtu grūti un sāpīgi to darīt. Nezinu, kurā brīdī radās nometnes nosaukums, bet pamatdoma vienmēr ir bijusi šī – lai salauztībā, apjukumā starp diagnozēm, ārstu apmeklējumiem un rehabilitāciju ieraudzītu, ka ir

cerība, un šī cerība ir Kristus. Viņš ir tas, kas var iedot gaismu viņu ikdienā.

LBDS atjaunotajā vīzijā rakstīts, ka vēlamies sistēmas salauztībā ienest cerības drosmi. Kā to redzat piepildāmos caur to, ko dara “Cerību planēta” un “Hope”?

Tabita: Mēs strādājam ar ģimenēm, kas nonākušas grūtās situācijās, varbūt tās pat ir ieilgušas. Iespējams, tajās ir atkarības, varbūt ir vienkārši grūti savilkt galus kopā, nav mākas iztikt ar tiem ienākumiem, kas ir. Varbūt tas ir dzīvesveids, kas saņemts mantojumā no iepriekšējām paaudzēm, un ģimene vienkārši nezina, ka var citādāk. Mēs cenšamies ieiet tur, kur pietrūkst cerība ikdienā, un parādīt, ka var citādāk. Nometnē “Hope” vēlamies nodot bērniem šo domu, ka katrs no viņiem ir radīts ar īpašu nodomu. Dievs katru no viņiem radījis īpašu, un Kristus var būt viņu cerība. Satverot Kristu, daudzas lietas mainās. Viņiem vienmēr ir, pie kā griezties, viņi nekad nav vieni.

Paula: Nometne “Cerību planēta” veidota trīs mērķgrupām. Pirmkārt, tie ir bērni ar īpašām vajadzībām. Otrkārt, katram no viņiem ir vismaz viens aizbildnis. Parasti tās ir bērnu mammas, pēdējos gados bijis arī viens vectētiņš, un šogad pirmo reizi bija arī kāds tētis. Trešā grupa ir sargeņģeļi – brīvprātīgie jaunieši un nometnes darbinieki. Vecākiem ir sava grupa, kurā viņi kopā mācās, atpūšas, aizbrauc uz dienu kaut kur bez bērniem. Ikdienu viņiem ir ciņa, šī viena nedēļa viņiem ir baudījums un prieks. Bērniem šajā laikā ir nodarbības, arī atpūtas laiks. Brīvprātīgie kalpotāji ir no dažādām draudzēm, arī jaunieši, kas nav kristieši. Tas ir skaisti, ka, darot šo brīvprātīgo darbu,

Tabita Ašneviča (1. no kreisās) nometnes atklāšanā, viņai blakus Eimija, “Hope” vadītāja ASV, un Jena, “Hope” vadītāja Kostarikā.

Paula Zveja (1. rindā 1. no kreisās) kopā ar daļu no nometnes “Cerību planēta” dalībniekiem un viņu sargeņģeļiem.

viņi ir starp kristiešiem! Mēs runājam par Dievu, dziedam slavēšanas dziesmas, noslēdzam dienu kopā lūgšanā, pateicamies Viņam par spēku, ko Viņš mums devis, lai rūpētos par bērniem. Tā cerības vēsts aiziet visām šim grupām.

Jūsu minētās problēmas, salauztību mēs visi redzam ikdienā. Kā Dievs pārmainīja jūsu sirdis, ka to ne vien redzat, bet arī aktīvi piedalīties, lai notiktu kādas pārmaiņas, lai ienāktu cerība?

Tabita: Man šķiet, cilvēki dažkārt tomēr izvēlas šīs problēmas neredzēt. Es mēdzu smieties, ka Dievam vajadzēja atvest uz Latviju 30 "trakus" amerikāņus, lai atvērtu manas acis un es ieraudzītu, kas notiek manā valstī. Es zināju, ka ir bērni, kam iet grūti, bet ieraudzīt to tik koncentrēti... Pirmajā gadā pēc nometnes es lūdzu: "Dievs, kas ir tas, ko Tu gribi, lai es daru?" Es nevaru pateikt šiem bērniem – es zinu, kā tu jūties. Jo es neesmu uzaugusi ģimenē, kur būtu darīts pāri, kur ir atkarības vai varbūt pat vardarbība. Es uzaugu ar apziņu, ka, ja būs grūti, vecāki vispirms parūpēsies par mums, saviem bērniem. Tāpēc, ja es teiktu, ka saprotu šos bērnus, es melotu. Dieva atbilde bija, ka man ir dots tik daudz mīlestības, ka man ar to jādalās. Es varu mīlēt. Ne vienmēr tas ir viegli. Vēl esmu lūgusi Dievam, lai Dievs salauž manu sirdi par to, kas lauž Viņa sirdi. Tad sapratu, ka tā bijusi bīstama lūgšana, jo dažkārt vēlos, lai Viņš pārstātu manu sirdi lauzt. Dažreiz ir nedaudz par grūtu.

Paula: Ja Tabitai vajadzēja 30 trakus amerikāņus, man pietika ar vienu jauku Reini. (*Smejas*) Viņš pilnībā mainīja manu dzīvi. Es neredzēju viņa nespēku un nevarību. Es redzēju viņu kā rotaļu biedru. Tāpēc mana nesaprašana vairāk bija par to, kāpēc šie cilvēki nav kopā, kāpēc tik maz redzam viņus draudzēs, uz ielas? Tā ir bijusi man sāpe un pārdzīvojums. Reinis ļoti mīlēja Dievu. Viņš bija kristīts, bija mūsu draudzes loceklis. Pēdējos dzīves gados viņš kļuva fiziski arvien vājāks, bet viņš ļoti daudz par mums lūdza! Dažkārt, uzlūkojot cilvēkus ar īpašām vajadzībām, nodomājam par to, kas viņiem ir atņemts, bet Reinim bija iedota tik liela ticība un mīlestība, ka viņš, uz gultas gulot, lūdza par mums! Kad Reinis devās Mūžībā, man šķiet, pat fiziski sajutu, kā pietrūkst viņa atbalsta un lūgšanu. Es nekad neuzzināju, ko domā bērni, kas nespēj komunicēt, arī tādi piedalās "Cerību planētā". Bet es ticu, ka Viņš arī viņus uzrunā, ka arī viņi lūdz, sarunājas ar Dievu. Šogad mani ļoti uzrunāja pants no 139. psalma. To mācījāties arī nometnē. 14. pantā ir teikts: "Es Tev pateicos, ka es esmu tik brīnišķīgi radīts, brīnišķīgi ir Tavi darbi, mana dvēsele to labi zina." Šajā pantā aiz vārdiem "es esmu brīnišķīgi radīts" nav liktas iekavas, kurās būtu ierakstīts, kādi ir izņēmumi. Dievs saka, ka visi ir brīnišķīgi radīti! Tā ir mūsu misija, lai bērni šo satvertu – viņi ir radīti īpaši, un Dievam ir labs nodoms viņu dzīvēm. Pat, ja skatoties ar cilvēciskām acīm, gribētos teikt, ka te gan Dievam kaut kas nav sanācis. Nē, Viņš saka – viss ir brīnišķīgi radīts.

Kas jums pašam dod cerību, esot līdzās bērniem un ģimenēm, kas piedzīvo grūtības, sāpes?

Tabita: Es vienmēr mēģinu ieraudzīt mazās uzvaras. Lielās uzvaras redzam reti. Ja viņi kaut nedaudz izmainās, ja kaut nedaudz satver Kristu, ja kaut viens – tad tas ir tā vērts! Šogad kāds puisis patiesi satvēra Kristu, viņš pat draudzē par to liecināja. Tā jau varētu šķist, ka mēs tik daudz dodam, gatavojoties nometnei un esot tur, bet es pati tik ļoti daudz saņemu! Lai cik spuraini ir šie bērni, viņos ir tik daudz mīlestības! Es saņemu daudz vairāk nekā esmu ieguldījusi. Tas dod spēku turpināt. Debesis droši vien redzēsīm vairāk, bet esmu ļoti pateicīga Dievam, ka jau tagad Viņš ļauj šādas mazās uzvaras ieraudzīt.

Paula: Bērnu vienkāršība, beznosacījuma mīlestība – tā ir lielākā alga. Kad redzi bērnus un vecākus, tad viss grūtais aizmirstas – cik grūti bijis savākt naudu, sarunāt cilvēkus, viesus, tas viss paliek otrajā plānā, kad ieraugi cilvēku, kuram vajadzīgs Jēzus. Šķiet, ikdienā mēs kautrējamies parādīt mīlestību. Ikdienas dzīvē ieraudzīt tos, kuriem ir vajadzīga cerība, vajadzīgs Jēzus – tas man arī pašai jāmacās. Arī man Jēzus ir vajadzīgs katru dienu, ne tikai vasarā nometnes nedēļā. Žēl, ka palaižam garām iespējas iedot šo cerību kaimiņam, darbabiedram, kādam no draudzes, kas noskumis. **BV**

MĀCĪTIES PILDĪT DIEVA GRIBU

Bija laiks, kad vēlējos kļūt labāka, mīļāka, lai patiktu cilvēkiem, lai netiktu atraidīta. Tas bija smagi – emocionāli, garīgi un pat fiziski. Es centos, cik vien tas bija no manis atkarīgs. Es brēcu uz Dievu, lai Viņš maina mani, lai tikai miers, mīlestība un prieks būtu mājās. Tomēr uz burvju mājienu nepaliktu citādāka, lai būtu laba kādam, un situācija līdz ar to arī nemainījās. Viens no jautājumiem bija: "Vai tiešām, Dievs, es esmu tik slikta? Ja tā, tad kādēļ Tu mani tādu radīji, ka nespēju būt citādāka?" Ir pagājuši gadi, un es vairs nejautāju šādu jautājumu. Jo, ilgojoties zināt Dieva gribu, darīt Viņa prātu, lai mana dzīve būtu par pagodinājumu Viņam un par svētību citiem, smeļoties gudrību Dieva Vārdā, izdzīvojot attiecības ar dažādiem cilvēkiem draudzē, ikdienā, esot Dieva klātbūtnē lūgšanās un domās ik dienas, esmu atradusi atbildi. Manos spēkos nav mainīt pašai savu reakciju, uzvedību. Manos spēkos ir izvēle ticēt, ka esmu Dieva pieņemta, mīlēta, ka man ir piedots, un man ik brīdī ir nepieciešams Kristus žēlsirdības darbs manī. Manos spēkos ir izvēlēties atrasties svēttapšanas procesā – mācīties caur izdošanos un kļūdiņšanos, esot attiecībās ar cilvēkiem – saprast, mīlēt, pieņemt Dievu, sevi un citus, pazemībā atdodot visu slavu un godu vienīgi Dievam, ne saviem centieniem un pūliņiem. Svētais Gars vada mani šajā sirds pārveides procesā un māca pildīt Dieva gribu.

Karolīne Siliņa

Rīgas Āgenskalna draudze
"Sieviete sievietei" 3. kursa dalībniece

**Māci man pildīt
Tavu gribu,
jo Tu esi
mans Dievs!**

Psalmi 143:10

BPI DRAFTS – 15 gadi vīrišķības kalvē

BPI DRAFTS šovasar atzīmē 15 gadu jubileju! Arī šogad Dievs ir izrādījis savu žēlastību, darbojoties caur puīšu nometnēm. Pirmā līmeņa nometnē “IESAUKUMS” šovasar piedalījušies 100 puīši, viņi caur dažādiem uzdevumiem mācījušies, kā Kristus veido autentisku vīrišķību. Pateicībā par to, ko Dievs darījis un joprojām turpina darīt to puīšu dzīvēs, kuri piedalījušies BPI DRAFTS nometnēs, šeit lasāmas 15 liecības no dažādu gadu dalībniekiem.

1 Apmeklēju pirmo BPI DRAFTS nometni 2009. gadā un nezināju, ko no tās sagaidīt, jo mans ticības ceļš bija tikko sācies. Tur ieguvu labu pamatu mana ticības ceļa sākumam un izpratni par to, ko nozīmē uzņemt atbildību. Pats galvenais – visu, ko izrunājām lekcijās un pārdomu laikos, izjutām arī uz savas ādas, jo praktiskie uzdevumi palīdzēja vēl labāk saprast lekcijās runāto. Mans novēlējums visiem, kuri var apmeklēt šo nometni – izmantojiet šo iespēju, jo Latvijā nav labākas vīru nometnes kā BPI DRAFTS! - Māris, 2009

2 BPI DRAFTS ir bijis kā iedvesmas, kopienas un vīrišķības avots manā dzīvē. Vīri, kuri kopā meklē atbildes un palaujas uz Dievu. Trīspadsmit gadu laikā, kalpojot BPI DRAFTS, esmu piedzīvojis, kā Dievs izmaina dzīves. - Toms, 2009

3 BPI DRAFTS nometnes Dievs ir lietojis dažādos veidos, bet tagad, pēc vairāk nekā desmit gadiem, redzu, ka tur es sastāpos ar vienu no svarīgākajām atziņām, kas ir ar mani vēl šodien: “Tas, cik lielā mērā es būšu spējīgs darboties Dieva lietās, būs atkarīgs ne tik daudz no manām spējām un talantiem, bet gan no ikdienas paklausības Svētajam Garam.” - Mārtiņš, 2009

4 Kad domājam par grēku, bieži mūsu prāta asociācijas virzās uz tādiem jēdzieniem kā naids, Dieva zaimošana, kaut kas sakropļots vai neglīts un visbeidzot nāve. Lai gan šīs visas lietas var norādīt uz grēku, dažkārt mūsu ikdienā ļaunums var būt daudz nepamanāmāks – pasīvums, vienaldzība. Manuprāt, arī vīriem lielākais izaicinājums nav nostāties pret “lielajiem grēkiem”, bet gan izlauzties ārā no pasīvuma un rūpēties par savu ģimeni, upurējot savas vēlmes, interesēties par saviem bērniem un sievu un gādāt par viņu izaugsmi un labklājību. BPI DRAFTS man ir ļāvis saskatīt šāda veida rūpes, gādību Kristū. Jēzus atsakās būt vienaldzīgs, Viņš nāk un iestājas par mums, upurējot Sevi. - Kārlis, 2010

5 Iespēja puīšiem un vīriem izrauties no ikdienas skrējiena bez viedierīcēm ir nenovērtējama! BPI DRAFTS ir kā terapija vīrietībai, kas atjauno dvēseles balansu un dod motivāciju ikdienai. - Andis, 2012

6 BPI DRAFTS ir devis ļoti daudz! Pirmkārt, dzīvas un tuvas attiecības ar Dievu. Otrkārt, ticību, ka es varu būt labs vadītājs draudzē, darbā un ģimenē. Treškārt, tas palīdzēja man atklāt savu aicinājumu – būt mācītājam. - Valters, 2013

7 BPI DRAFTS – tas ir vīrišķīgs piedzīvojums, kam tu kā pusaudzis, jauniešs vari iziet cauri! Veidot attiecības ar Dievu, mācīties veidot attiecības komandā, klausoties lekcijas un pildot uzdevumus, lauzt sava rakstura šķautnes. Nometnēs esmu audzis, pilnveidojis sevi, iepazīs savas stiprās puses. BPI DRAFTS, tas ir vairāk nekā tikai nometne, jau devīto gadu tā man ir kā ģimene! Paldies visiem par ieguldīto laiku, darbu un mīlestību, lai bagāti un svētīgi nākamie 15 gadi! - Edgars, 2015

8 Viens no lielākajiem ieguvumiem no BPI DRAFTS ir pārliecība par saviem spēkiem un ticība Dievam, ar Viņu kopā var iziet cauri visām grūtībām. Šeit esmu arī ieguvis ļoti daudz foršu paziņu un mentoru, vienu no kuriem varu sev saukt par savu vecāko brāli. Esmu piedzīvojis, ka kristīgās nometnes nav tikai bērnu rotaļāšanās, bet gan liels, izaicinājumu pilns gājiens nedēļas garumā. - Filips, 2019

9 BPI DRAFTS ir bijusi milzīga svētība manā dzīvē. Jau pēc pirmā līmeņa es aizbraucu mājās ar apziņu, ka man ir jāmainās – jāklūst atbildīgākam, mērķtiecīgākam un jādzīvo nevis kā parazitāram, bet jābūt pazemīgam un dāsnam pret visiem. Katrs nākamais līmenis un tagad arī kalpošana jaunajiem brāļiem vecākā brāļa lomā atkal un atkal atgādina, cik svarīgi ir uzņemt atbildību un rūpēties par to, ko Dievs mums katram ir devis, un mums, vīriešiem, tā ir vīrišķība. - Jānis, 2019

10 BPI DRAFTS man ir devis iespēju kļūt par labāku līderi un attīstīt spēju uzstādīt un sasniegt mērķus. Esmu guvis vērtīgu pieredzi publiskajā runā, kas ir bijusi nenovērtējama citās dzīves jomās. Te esmu nostiprinājis disciplīnu un fizisko/mentālo izturību, kā arī mācījis komandas darba nozīmi, kas ir būtiska prasme mūsdienu pasaulē. Pāri visam, BPI DRAFTS ir stiprinājis manas attiecības ar Dievu, parādot, kā pat grūtos laikos var atrast laiku garīgi izaugsmei. - Edgars, 2019

11 BPI DRAFTS man ir devis iespēju vadīt komandu, mācīties to darīt, uz savas ādas izjust labo un slikto praksi, no tā izrietošās sekas. Izprast fiziskā spēka būtisko nozīmi un mentālās noturības nepieciešamību vīrieša dzīvē. Uzņemt atbildību par pieņemtajām izvēlēm un izdarīto – gan pamācīšanu par nepareizo, gan uzslavas par vēlamu. - Kristians, 2020

12 Ja domāju par sevi pirms un pēc BPI DRAFTS, varu teikt, ka noteikti esmu palicis daudz pārliecinātāks par sevi, savām fiziskajām un grupas vadīšanas spējām. Es iepriekš baidījos no atbildības, līdz ar to biju diezgan pasīvs, bet arī tas šajos pāris gados ir mainījies. - Ritvars, 2021

13 BPI DRAFTS bija mans sākums, lai saprastu Dievu. Es agrāk neticēju Dievam un negribēju veidot attiecības ar Viņu, taču pēc nometnēm sāku aizdomāties par to. Tagad esmu kristījis un izbaudu dzīvi ar Dievu. - Natans, 2022

14 BPI DRAFTS spēj dot daudz! Man personīgi tās ir divas lietas. Te esmu iemācījies domāt par citiem, ne tikai par sevi – rūpēties par brāļiem, ja kādam kas ir noticis vai kas trūkst, tad kā brāļi atbalstām cits citu. Otrs, ko esmu mācījies, ir uzņemt atbildību – būt drosmīgam spert soli nezināmajā. Ja arī kādreiz neiet tik labi kā gribētos, šeit vienmēr ir brāļi, kas atbalsta. - Jēkabs, 2023.

15 No BPI DRAFTS uz mājām es paņēmu pašdisciplīnu. Tas arī uzlaboja manu gribasspēku, kas palīdz visās dzīves jomās. Visbeidzot, BPI DRAFTS man iemācīja atturēties no kārdinājumiem, kas uzrodas manā dzīvē. - Bruno, 2024

Sagatavoja

Aleksandrs Kēnigvalds

BPI DRAFTS vadītājs

4M PIRMO REIZI LATVIJĀ

“4M” (4. musketieris) ir kustība, kuras mērķis ir palīdzēt vīriem ieskatīties sevī un atklāt savas dzīves mērķus. “4M” strauji izplatās ne tikai Ziemeļamerikā – ASV un Kanādā, bet darbojas arī Eiropā – Nīderlandē, Vācijā, Beļģijā, Apvienotajā Karalistē, Šveicē, Norvēģijā, Polijā, Ukrainā, kā arī citviet pasaulē – Dienvidāfrikā, Austrālijā un Ēģiptē. Tagad arī Latvijā!

“4M” ir piedzīvojums, kura laikā vīri meklē savu patieso vīrišķību un piedzīvo garīgu tuvumu ar Dievu. Vīri tiek izaicināti gan fiziski, gan garīgi, viņi darbojas komandās, atklājot svarīgus principus par Dieva nodomu viņu dzīvē. Rezultātā vīri atgriežas mājās pozitīvi ietekmēti pēc kopīga piedzīvojuma, kurā veikuši izvēles un veidojuši stipru brālību, ieguvuši jaunus draugus un jaunu skatījumu uz dzīvi un attiecībām ar Dievu.

“4M” ir piedzīvojums, kas ietekmē trīs vīrieša dzīves jomas.

PRĀTS

Prāts ir iekšējais navigators, kas pavada mūs cauri dzīvei. Tas ir mūsu mentālās veselības un emocionālās labklājības centrs, kurā mēs risinām problēmas, pieņemam lēmumus un veidojam savus uzskatus. “4M” atvēlam laiku, lai runātu par dzīves svarīgajiem jautājumiem. Tas ir laiks, kad varam atvērt savas sirdis un izteikt savas domas un sajūtas. Šādi dialogi ne tikai palīdz labāk izprast sevi, bet arī sniedz iespēju dzirdēt citu vīru pieredzi, kuri ir pieredzējuši līdzīgus izaicinājumus, un dalīties ar savu stāstu. Tā ir iespēja izlauzties no ikdienas rutīnas, atbrīvot prātu no ikdienas stresa, ieskatīties sevī dziļāk, atgādinot sev vienkāršas dzīves patiesības, un rast atbildes uz saviem lielajiem dzīves jautājumiem, atgriezties pie svarīgākajām lietām dzīvē.

ĶERMENIS

Mūsu ķermeņi ir unikāli, spēcīgi, izturīgi un spēka pilni, taču kādi no mums to vēl nav atklājuši. “4M” ir fizisks izaicinājums, kas radīts, lai vīri izaicinātu un pārbaudītu savu ķermeni. Tas nav militārs pārbaudījums, drīzāk tas ir vingrinājums apņēmībā, izturībā, pacietībā. Tie, kas piedalījušies “4M” piedzīvojumā, teikuši, ka tas bijis viens no vislabākajiem fiziskajiem izaicinājumiem viņu dzīvē.

DVĒSELE

“4M” ir izaicinājums arī dvēselei. Tas palīdz atklāt savu identitāti, mērķi un ticību. Ticība Dievam ir būtisks elements, un “4M” par to tiek runāts, raugoties no kristīgās perspektīvas. Tomēr viss, ko darām, tiek uzskatīts par “brīvprātīgu”, tas nozīmē, ka katrs iesaistās tik, cik vēlas, jo tā ir vide arī vīrietim bez iepriekšējam zināšanām par Dievu vai personīgas ticības Viņam.

Pievienojies pirmajam “4M” piedzīvojumam Latvijā, kas notiks 10.-13. oktobrī Ziemeļvidzemē!

Vairāk informācijas – uz pēdējā vāka

Mārcis 26445107

www.4mlv.lv

Exodus Latvija misijas brauciena dalībnieki 8.-18. jūlijā bija Lielbritānijā. Pirmās sešas dienas tika pavadītas Londonā un tad vēl četras Veikfeldā. Misijā piedalījās 53 jaunieši no dažādām Latvijas draudzēm – baptistu, vasarsvētku, katoļu, kā arī jaunieši no draudzēm, kuras nepieder nevienai konfesijai. Visi vienoti Kristū!

Misijas braucienā bija vairāki izaicinājumi. Piemēram, partneri no Londonas draudzēm bažījās, vai maz būs iespējams Londonā izmitināt tik lielu cilvēku grupu. Dievs pagodinājās, un visiem bija naktsmājas! Ne tikai kaut kādas, bet īpaši izlūgtas. Ja Dievs kaut ko aicina darīt, tad varam paļauties, ka tas notiks, jo “kas nav iespējams cilvēkiem, ir iespējams Dievam.” (Lūkas 18:27)

Katra diena iesākās ar rīta sapulci, kurā slavējām Jēzu, uzpildījāmies ar Dieva vārdu un daudz lūdzām. Dienas vidus tika veltīts evaņģelizācijai – uzrunājot cilvēkus uz ielām, slavējot, skaļi sludinot par Jēzu, kā arī izmantojot dažādus radošos evaņģelizācijas veidus. Visi uzrunātie cilvēki tika aicināti uz dienas noslēguma pasākumiem – tika rīkoti evaņģelizācijas dievkalpojumi, slavēšanas vakari parkos un sporta aktivitātes. Dienas bija piesātinātas ar kalpošanu no rīta līdz vakaram, tāpēc braucienā bija ielānotas arī divas atpūtas dienas – Londonā un kalnos Pika apgabalā.

Šī misijas brauciena laikā daudzos cilvēkos tika iesētas ticības sēklas, vairāki cilvēki izdarīja izvēli sekot Kristum. Lielu svētību piedzīvoja arī vietējās angļu un latviešu draudzes.

“Kad cilvēks pieņem Jēzu kā savu Kungu un Glābēju, tas ir ļoti liels prieks! Gribas deļot Dievam par godu. Misijas laikā domāju – kas tad esmu es? Bet, kad Dievs tevi ir lietojis, lai kāds cilvēks pieņemtu Jēzu, tad sāk satvert, apbrīnot Dievu, esi pārliecinātāks un ticī, ka Dievs var caur tevi darboties, lai vai ko būtu pats par sevi domājis,” atzīst misijas dalībnieks Daniēls.

Exodus vasaras misija

Liela izmaiņa piedzīvoja arī paši dalībnieki. Viens no vislielākajiem izaicinājumiem bija bailes un šaubas. To piedzīvojusi arī Alīna. “Man bija ļoti grūti pateikt “jā” misijas braucienam, jo vienmēr blakus stāvēja bailes un argumenti, lai nebrauktu. Kad tomēr nokļuvu Londonā, bija grūti uzdrošināties pieiet pie cilvēkiem, lai parunātu par Jēzu. Dažreiz pat pašai bija grūti atvērt sirdi Jēzum un nepakļauties bailēm. Katru vakaru pārrunājām dienā notikušo, un tik bieži pat no viskautrīgākajām meitenēm dzirdēju, kā Jēzus strādājis caur viņām, kā cilvēki, ar kuriem viņas runājušas, uzklusušas, bijuši atvērti lūgšanām un pateikušies viņām. Es Jēzu piedzīvoju katru rītu slavēšanas laikā. Noteikti nebiju vienīgā, kam tā bija – visi lēkāja, metās ceļos, raudāja, vienkārši slavēja un pateicās Dievam. Slavējot, stāstot liecības un pat ēdot kopā vakariņas, saikne starp mums ar katru minūti palika arvien stiprāka. Varbūt tāpēc arī bija tik viegli piedzīvot Jēzu, jo visi apkārt lūdza, nebaidījās aizlūgt cits par citu un vienkārši vēlēja labu. Nekad nebiju jutiesies tik droši starp cilvēkiem, kurus pazīstu tik īsu laiku – tā var notikt tikai ar Svētā Gara klātbūtni. Nekad iepriekš arī neesmu jutiesies tik labi attiecībā ar Dievu, jūtu, ka esmu atlaidusi vaļā pagātnes sāpes. Zinu, ka neviens no imesliem, kādēļ nevēlējoties braukt, nevar atspēkot to, ko esmu ieguvusi. Misijas ceļojuma laikā ieguvu jaunus draugus, iepazīnu superīgu viesģimēni Londonā, apskatīju pilsētu, kur iepriekš nebiju bijusi, daudziem parādīju ceļu pie Jēzus.”

Arī Miķelis norāda uz misijas brauciena pozitīvo ietekmi uz pašiem dalībniekiem. “Domājot par Exodus misiju Anglijā, man labpatīk uzsvērt to, ka tā bija ne tikai brīnišķīga iespēja pasludināt evaņģēliju to vēl nepieņēmušiem britiem, bet arī izdevība katru dienu atgādināt par šīs vēsts realitāti mums, to jau pieņēmušajiem latviešiem. Man šķiet, evaņģēlijs ir kā skaņu plate, kuru nekad nevajag beigt atskaņot un baudīt.”

Viss, kas šajās dienās notika, ir liels apliecinājums tam, cik ļoti Jēzus mīl tos, kas pazuduši vai maldās tumsā.

“Un es dzirdēju Tā Visuvarenā Kunga balsi sakām: “Ko Es lai sūtu? Kas būs mūsu vēstnesis?” Tad es atbildēju: “Redzi, es esmu še, sūti mani!”” (Jesajas 6:8) Viņš joprojām aicina. Viņš joprojām mūs sūta!

Kārlis Emīls Vītols

Exodus vasaras misijas dalībnieks

Aizlūgšanu kalendārs augusts

01

“Lai mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs, godības Tēvs, dod jums gudrības un atklāsmes garu, tā ka jūs Viņu atpazīstat.” (Efeziešiem 1:17)

02

Lūgšim par Laosu. Iedzīvotāji 6,9 miljoni, vairāk nekā puse ir budisti, kristieši 3,38%, evaņģēliskie 2,6%. Lai gan ir vajāšanas un ārēji traucējumi, draudze pieaug.

03

Lūgšim par LBDS bīskapu Kasparu Šternu un Pado-mi, par viņu ģimenēm; lai Dieva gudrība un spēka pieņemtie lēmumi stiprinā draudzes un nes pārmaiņas, kas sekmē draudžu un kalpošanas nozaru darbu, papildot Dieva dotu uzdevumu.

04

Lūgšim, lai mūsu dzīve būtu Dievam patīkama un cilvēkiem par svētību (1. Tesalonīkiešiem 4:1-2).

05

Lūgšim par Ogres Trīsvienības draudzi, mācītājiem Daini Pandaru, Lauri Tartaru, sludinātāju Lūkasu Balodi un viņu ģimenēm. Pateicība par aizvadīto Laulāto kursa un Alfas kursa svētīgu norisi. Lūgšim par pusaudžu nometni un draudzes nometni “Cīts citam”, kuras virstēma ir, kā aizlūgt vienam par otru.

06

Lūgšim par Starptautisko baptistu konvenciju, tās 74 draudzēm un 5900 draudžu locekļiem.

07

Lūgšim par Tilžas draudzi, mācītāju, kapelānu Nikolaju Vdovu un ģimeni.

08

Lūgšim par Mozambiku. Iedzīvotāji 32 miljoni, 54% ir kristieši. Pirms pāris gadiem sākās nopietnas vajāšanas – islāmistu džihādistu uzbrukumi kristiešu baznīcām, skolām, uzņēmumiem valsts ziemeļos. Aizlūgšim par tiem, kas cietuši uzbrukumos, un par drosmi pārējiem stāvēt Kristus pusē.

09

Lūgšim par garīdznieku sievām, lai viņas saņem gudrību no Dieva un ir atbalsts ģimenes kopīgai kalpošanai.

9.-11. Sieviešu retrīts “Tavs dzīves stāsts”

10

Aizlūgšim par Sieviešu kalpošanas apvienības organizēto retrītu sievietēm, kas šajā nedēļas nogalē notiek Mazirbē, lai Dieva vadība organizētājiem un Viņa ipašs pieskāriens katrai dalībniecei.

11

Latvijas brīvības cīnītāju piemiņas diena
Lūgšim, lai Dievs mūs dara Sava aicinājuma cienīgus un Kungs Jēzus tiktu pagodināts (2. Tesalonīkiešiem 1:11-12).

12

Lūgšim par Cēsu draudzi, lai Dievs izredz draudzei garīdznieku. Pateiksimies par aktīvu draudzes kalpošanu – par Bībeles studiju un lūgšanu vakariem, par kalpošanu bērniem un pusaudžiem, par Vasaras Bībeles skolu, par atjaunotu māsu kalpošanu, par zvanu ansambļa Soli Deo Gloria regulāru kalpošanu un 15 gadu jubilejas koncertu 27. jūlijā.

13

Lūgšim par Albānijas baptistu savienību, tās 8 draudzēm un 225 draudžu locekļiem.

Sirsniņi sveicam sludinātāju Ilvaru Ievīnu 45 gadu jubilejā!

14

Lūgšim par Priekules draudzi, mācītāju Raivi Deksnī un ģimeni. Pateicība par draudzes sirsnību un atbalstošu attieksmi, vienojoties ap kopīgo mērķi – celt Kristus draudzi. Lūgšim par vasaras nometnēm. Pateicība un lūgšana par baznīcas paplašināšanas projektu, lai 2025. gada pavasarī varētu uzsākt celtniecības darbus.

15

Lūgšim par Indonēziju. Iedzīvotāji 276,4 miljoni; vairums ir musulmaņi, kristieši 15,9%, evaņģēliskie 5,6%. Dažādu apstākļu ietekmē miljoniem indonēziešu ir jāmeklē jauna dzīvesvieta, lūgšim, lai kristieši spēj rādīt Jēzus mīlestību šiem cilvēkiem.

15.-17. Svētdienskolotāju apmācības

16

Aizlūgšim par Svētdienskolu apvienības rīkotajām apmācībām svētdienskolotājiem, lai kalpotāji saņem zināšanas un iedrošinājumu kalpošanai.

17

Aizlūgšim par Muzikālās kalpošanas apvienības rīkoto Dziesmu dienu, kas šodien notiek Kuldīgā.

Dziesmu diena

18

Pateiksimies par Dieva plānu glābt ikvienu cilvēku un aizlūgšim, lai cilvēku sirdis tam atsauca (1. Timotejam 2:1-4).

19

Lūgšim par Ziedkalnes draudzi, sludinātāju Eināru Vanagu un ģimeni. Lūgšim par draudzes garīgo izaugsmi un evaņģēlizāciju apkārtnē.

20

Lūgšim par baptistu draudzēm Īrijā un par krievu valodā runājošo draudžu tīklu.

21

Konstitucionālā likuma “Par Latvijas Republikas valstisko statusu” pieņemšanas diena
Lūgšim par Viesītes draudzi, mācītāju Juri Grīgu un ģimeni.

22

Lūgšim par Kataru. Iedzīvotāji 2,15 miljoni, pārsvarā musulmaņi. Kristieši 5,91%, evaņģēliskie 1%. Pateicoties peļņas iespējām, liela daļa iedzīvotāju ir imigranti no daudzām musulmaņu valstīm, bet pret kristiešiem ir skarbi likumi.

23

Staljinisma un nacisma upuru atceres diena
Pieminēsim abos totalitāros režīmos nomocītos un tos, kas izdzīvoja, pateiksimies par glābējiem. Lūgšim par tiem, kuri tagad cieš diskrimināciju, netaisnību, kara šausmas.

23.-25. Garīdznieku retrīts

24

Lūgšim par Garīdznieku retrīta dalībniekiem, kas šajā nedēļas nogalē satiekas nometņu vietā “Ērgļa spārni”, lai viņi piedzīvo Dieva atjaunojošo spēku.

25

Tiekšimies pēc taisnības, dievbijības... mīlestības, pacietības, lēnprātības (1. Timotejam 6:11-12).

26

Lūgšim par Ogres novada draudzes “Kristus žēlastība” kalpošanu Madliena un Ķeipenē, lūgšim par sludinātāju Raimonu Laucenieku un viņa ģimeni.

27

Lūgšim par Starptautisko Baptistu teoloģisko semināru Amsterdamā.

28

Lūgšim par Olaines topošo draudzi, Bauskas draudzes mācītāju Raimonu Locu un ģimeni, kas turpinā tur iesāktu darbu.

29

Lūgšim par Ēģipti. Iedzīvotāji ap 100 miljoni, liela daļa ir musulmaņi. Kristieši 12,83%, evaņģēliskie 3,9%. Koptu baznīca ir lielākais kristiešu kopums Tuvajos Austrumos, tā ir stratēģiska atslēga šī reģiona evaņģēlizācijā.

30

Pateiksimies par draudžu kalpošanas iespējām vasarā – jauniešu nometnēm, Vasaras Bībeles skolām bērniem, draudžu dienām, misijas braucieniem un citiem pasākumiem, caur kuriem Dievs darbojies, lai pārveidotu mūs un ietekmētu vidi ap mums.

31

Lūgšim par bērniem un ģimenēm, kas gatavojas jaunajam mācību gadam, lūgšim par izglītības iestādēm savā pilsētā vai ciemā, to darbiniekiem un vadītājiem. Lūgšim par studentiem, lai šis ir gads, kurā viņi pieaug zināšanās un arī attiecībās ar Dievu.

Bībeles lasījums
29.07.-04.08

3. Mozus 22-24
1. Tesalonīkiešiem 4-5

Bībeles lasījums
05.08.-11.08

3. Mozus 25-27
2. Tesalonīkiešiem 1-3

Bībeles lasījums
12.08.-18.08

4. Mozus 1-4
1. Timotejam 1-3

Bībeles lasījums
19.08.-25.08

4. Mozus 5-8
1. Timotejam 4-6

Bībeles lasījums
26.08.-01.09

4. Mozus 9-12
2. Timotejam 1-2

Aizlūgšanu kalendārs septembris

01

Zinību diena

"Māci man pildīt Tavu gri-
bu, jo Tu esi mans Dievs."
(Psalmi 143:10)

02

Baptistu kustības sākums Latvijā (1860)

Pateiksimies par baptis-
tu kustības aizsācējiem
Latvijā un draudžu tālāko
attīstību; lūgšim par eso-
šajām 90 draudzēm un
par jaunu draudžu dib-
nāšanu.

03

Lūgšim par Itālijas baptistu
savienību, tās 120 drau-
dzēm un 5903 draudžu
locekļiem, lūgšim par bap-
tistu draudzēm Maltā.

04

Lūgšim par Kuldīgas
draudzi, mācītāju Mārtiņu
Anševicu un ģimeni, īpa-
šu spēku Lienei, strādājot
Kuldīgas Mūzikas skolā,
un Mārtiņam, darbojoties
draudzē un pilsētā, kā arī
nobeidzot mācības Latvi-
jas Kristīgajā akadēmijā.
Pateicība par draudzes
jauniešiem, lūgšim, lai
viņiem būtu vēlme būt
draudzes kopībā. Lūgšim
atjaunotu spēku draudzes
vadības komandai. Patei-
cība par darbīgo draudzi
un pašvaldības pozitīvo
attieksmi.

05

Lūgšim par Tunisiju.
Iedzīvotāji ap 11 miljoni,
pārsvarā musulmaņi,
kristieši 0,22%. Agrīnajos
gadsimtos kristietība bija
plaši izplatīta, taču iebru-
kumi un visbeidzot islāms
to iznīcināja. Lūgšim,
lai dzīva un pieaugoša
draudze atkal kļūst par
realitāti.

06

Lūgšim par BPI 1. kursa
studentiem, kas šodien
uzsāk mācības, lai viņi
piedzīvo Dieva pārvei-
dojošo darbu, iegūstot
jaunas zināšanas, prasmes
un piedzīvojot izmaiņas
raksturā.

*Sirsniņi sveicam mācītāju
Nikolaju Vdovu 60 gadu
jubilejā!*

07

Lūgšim par BPI 3. kursa
studentiem, lai pēdējais
mācību gads palīdz vēl
labāk sagatavoties kalpo-
šanai un apzināties Dieva
aicinājumu.

08

Tēva diena

Pateiksimies, ka mums ir
pieejami Svētie Raksti, kas
mūs iedvesmo, māca un
sagatavo dievbijīgai dzīvei
un kalpošanai (2. Timote-
jam 3:16-17).

09

Lūgšim par Liepājas Pāvila
draudzi, sludinātājiem Raiti
Šķerbergu un Kārli Baštiku,
par viņu ģimenēm. Lūgšim
Dieva gudrību, kā lietot
katra sludinātāja garīgās
dāvanas draudzes izaug-
smei. Pateicība par pilna
laika jauniešu kalpošanas
vadītāju, par draudzes lo-
cekļu savstarpējo attiecību
veidošanos ar jauniešiem
un ģimenēm; pateicība
par kristībām, lūgšim, lai
5 jaunkristītie iesakņotos
Kristū un draudzē.

10

Lūgšim par Spānijas
baptistu savienību, tās
101 draudzi un 11 284 drau-
džu locekļiem.

11

Lūgšim par Rīgas Interna-
cionālo draudzi, mācītāju
Marku Sandbergu un ģi-
meni. Lūgšim par ārzemju
studentiem, kas apmeklē
šo draudzi, kurā kalpošana
notiek angļu valodā.

12

Lūgšim par Kongo
Demokrātisko republiku.
Iedzīvotāji 89 miljoni,
95% ir kristieši.
Vajāšanas veic islāmistu
ADF kaujinieki valsts
austrumos, tāpēc vairāk
nekā miljons iedzīvotāju
ir devušies bēgļu gaitās.
Lūgšim, lai kristiešu
nolaupīšanas un māju
dedzināšanas mitējas.

13

Lūgšim par 12 draudžu
dibināšanas vietām, vadī-
tājiem un Dievu meklējo-
šiem, atsaucīgiem cilvē-
kiem apkārtnē.

14

Lūgšim par draudzēm,
kuras ir bez garīdznieka, lai
Dievs izredz un sagatavo
kalpotāju katrai vietai.

15

Pateiksimies par Dieva
žēlastības un audzināšanas
darbu mūsu dzīvēs (Titam
2:11-14).

16

Lūgšim par Skrundas
draudzi un kalpotājiem,
lai draudze var iekļauties
kalpošanas kopībā LBDS
ietvaros. Lūgšim par
evanģēlija pasludināšanu
ikdienā.

17

Lūgšim par baptistu drau-
dzēm Turcijā.

18

Lūgšim par Gulbenes
draudzi, priekšnieci
Larisu Vinogradovu,
lūgšim, lai Dievs atjauno
draudzi. Lūgšim gudrību
draudzes dievnama
apsaimniekošanā un
remontdarbu veikšanā.

19

Lūgšim par Meksiku. Iedzi-
votāji 133 miljoni, 95% kris-
tieši. Vajāšanu iemesls ir
noziedznieku pasaules un
korumpētās valsts pārval-
des saplūšana. Kad drau-
džu līderi publiski nostājas
pret narkobiznesa patvaļu
un vardarbību pilsētā, mā-
cītāji un kristieši kļūst par
vajāšanu mērķi. Lūgšim
par tiem, kas Kristus vārdā
kalpo apspiestajiem un
izaicina ļaundarus.

20

Lūgšim un pateiksimies
par sev vistuvāk kaimiņos
esošo baptistu draudzi.
Svētīsim viņus kalpošanai,
kas vairo Dieva godību un
paplašina Viņa valstības
robežas.

21

Lūgšim un pateiksimies
par kristīgo draudzi, kas
atrodas mums vistuvāk
kaimiņos. Lūgšim par
iespējām būt vienotiem,
apliecinot Dieva spēku un
žēlastību.

Svētdienskolotāju kon- ference

22

Baltu vienības diena

Lūgšim, lai mūsu ticība un
mīlestība uz Jēzu Kristu
izpaužas darbīgā sadrau-
dzībā un visa laba atziņā
(Filemonam 1: 6-7).

23

Lūgšim par Pitraga drau-
dzi, sludinātāju Nauri
Graudiņu un ģimeni; par
draudzes atjaunošanos, lai
tā ir par svētību ciemā un
apkārtnē.

24

Lūgšim par Eiropas Baptis-
tu federācijas padomi, kas
apvieno baptistus Eiropā,
Centrālajā Āzijā un Tuvajos
Austrumos.

25

Lūgšim par topošo Tosmā-
res draudzi Sion Liepājā,
tās vadītāju sludinātāju
Alekseju Zajecu un ģimeni.

26

Lūgšim par Etiopiju.
Iedzīvotāji 94 miljoni, kris-
tieši 60,68%, evanģēliskie
19,6%, daudz musulmaņu.
Lūgšim, lai draudze turpi-
na augt, lai kalpotājiem ir
iespēja kalpot valstī, kur
ir nabadzība un etniskā
spriedze.

27

Lūgšim un pateiksimies
par emeritētajiem garīdz-
niekiem un viņu uzticīgas
kalpošanas paraugu;
atbalstīsim viņu garīgās
un praktiskās vajadzības,
ieklausīsimies viņu padom-
os.

28

Lūgšim par garīdznieku
atraitnēm, atbalstīsim un
iepriecināsim, apmeklējot,
aizlūdzot un praktiski
viņām kalpojot.

29

Pateicība par Dieva Vārdu,
kas ir dzīvs un spēcīgs, kas
pārbauda mūsu sirdis un
domas (Ebrejiem 4:12-13).

30

Lūgšim par Valmieras drau-
dzi, sludinātāju Ilvaru Ievi-
ņu un viņa ģimeni. Patei-
cība par draudzes nometni,
par kristībām, jauniešu
nometni, par draudzes
atjaunošanos. Lūgšim par
iesākto dievnama celtniecī-
bas projektu, par doku-
mentācijas sakārtošanu un
finansiālo nodrošinājumu
dievnama būvniecībai.
Lūgšim par evanģelizācijas
un misijas komandas vei-
došanu draudzē.

31

Lūgšim par Krievijas Evan-
ģēliski kristīgo baptistu sa-
vienību ar 1818 draudzēm
un 76070 locekļiem.

Bībeles lasījums

02.09-08.09

4. Mozus 13-16

2. Timotejam 3-4

Bībeles lasījums

09.09-15.09

4. Mozus 17-20

Titam 1-3

Bībeles lasījums

16.09-22.09

4. Mozus 21-24

Filemonam 1

Bībeles lasījums

23.09-29.09

4. Mozus 25-28

Ebrejiem 1-4

Bībeles lasījums

30.09-06.10

4. Mozus 29-32

Ebrejiem 5-7

Negaidīti Dievs saucis Mājās sludinātāju Juri Vasuli.

Bija sen plānotais ceļš uz ASV apciemot meitu Lolitu, abus mazbērniņus un pavadīt laiku viņu ģimenē. Bet tikšanās bija vien pāris dienu garumā, tad sāpes, bezsamaņa, un arī ārsti nevarēja palīdzēt.

Juris Vasulis bija Ainažu baptistu draudzes garīgais balsts kopš draudzes dibināšanas 1991. gadā. 2014. gadā kļuva par licencētu LBDS sludinātāju. Blakus galdnieka darbam viņa rūpe bija par cilvēku dvēselēm, meklējot, kā, lietojot savas spējas un dāvanas, vislabāk kalpot Dievam. Daudz laika veltot garīgajai izaugsmei, viņš vienlaicīgi nesa rūpes par draudzes namu. Tagad viņa darbīgā sirds ir iegājusi Dieva Sabata mierā.

Izsakām līdzjūtību dzīvesbiedrei Ivetai un meitu Lolitas un Kristīnas ģimenēm. Izsakām līdzjūtību visiem, kuriem Ainažu draudze ir garīgās mājas.

Latvijas Bībeles centra studiju programmu sarakstā papildinājums! Ģimenes patiesības - Šī jaunā klātienē programma paredzēta laulātiem pāriem un tiem, kas drīzumā stāsies laulībā. Programmas mērķis ir apgūt tādus būtiskus ģimenes dzīves jautājumus kā intimitāte, grūtniecība, bērnu audzināšana, personiskās robežas, konfliktu risināšana, romantiskās attiecības un daudz ko citu. Programmu vada dažādu jomu praktizējoši speciālisti.
Ar visām programmām varat iepazīties www.bible.lv.

Ziņas īsumā

Rīgas Mateja draudzē 16. jūnijā Draudzes dienā, kas notika Brankās, kristīti 13 cilvēki.

Valmieras draudzes nometnes laikā 23. jūnijā tika svinētas kristības 6 cilvēkiem, 7. jūlijā ticīgo pulkam pievienojās vēl 1 brālis.

Rīgas Āgenskalna draudzē Draudzes dienu laikā, kas 13. un 14. jūlijā notika atpūtas kompleksā "Ķecis" pie Ungura ezera, kristīti 19 cilvēki.

Jelgavas draudzē 21. jūlijā brīvdabas kristību dievkalpojumā Zaļeniekos kristīti 2 cilvēki.

Mērsraga draudzē 21. jūlijā pēc dievkalpojuma notika kristības. Jūrā tika kristīti 2 cilvēki.

Dievkalpojumu tiešraides LTV1 plānotas:

25. augustā 12:00 no Rīgas Golgātas draudzes;

8. septembrī 12:00 no Rīgas Mateja draudzes – Tēva dienas dievkalpojums un bērnu svētīšana.

Exodus Latvija 4.-14. augustā dodas Latvijas tūrē.

Rīgas Golgātas draudzes sadraudzības dienas notiks 10.-11. augustā Bruknā.

Aizputes draudzē 8. septembrī 11:00 draudzes 155. gadavētku dievkalpojums. Viesosies Priekules baptistu draudzes koris un mācītājs.

Rīgas Āgenskalna draudze šoruden svin 140. gadadienu. Svētku programmas "Pateicies un svini" ietvaros septembrī draudzē viesosies un seminārus vadīs Heinz Bossi no Šveices, tuvāka informācija par semināriem – www.agenskalns.org. Heinz Bossi sludinās draudzes dievkalpojumā 8. septembrī.

No 1. oktobra – Alfa kurss Rīgas Āgenskalna draudzē. Kurss notiks astoņas otrdienas 19:00 – zupa, lekcijas, diskusijas. Kurša laikā arī kopīgs izbraukums, kura tēma "Svētais Gars". Aicināts ikviens, kurš vēlas vairāk iepazīt kristietību vai atsmaidzināt, atjaunot savu ticības dzīvi.

Garīdznieku brālības gadskārtējā konference notiks 19. oktobrī Rīgas Atmodas draudzes telpās Slokas ielā 90. Sākums 10:00.

14. septembrī Rīgā notiks "Jēzus maršs." To rīko starpkonfesionāla organizatoru grupa, kurā pārstāvētas luterāņu, katoļu, baptistu, vasarsvētku un citas evaņģēliskās draudzes un kustības.

Informācija no organizētājiem: "Sākot no 14:00 pulcēsimies Vērmanes dārzā. 15:00 notiks kopīga slavēšana, lūgšana un sagatavošanās maršam. Pēc tam dosimies uz Doma laukumu, vairākās vietās apstājoties, lai kopīgi lūgtu, slavētu un pasludinātu Dieva Vārdu. Doma laukumā uzkvēsimies līdz plkst. 19:00." Vairāk informācija – www.jezus.lv

Baptistu Vēstnesis

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 20390979, kanceleja@lbs.lv, www.lbds.lv
Izdevumu sagatavoja: biskaps Kaspars Šterns, Žanna Drūnese, Līvija Godiņa, Elza Roze, Estere Roze, Elza Brauna, maketētāja Zane Spēlīte.
Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765, SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

LBDS GARĪDZNIEKU RETRĪTS

AICINĀJUMĀ AR KRUSTU

KAS NENES SAVU KRUSTU UN NESEKO
MAN, TAS NEVAR BŪT MANS MĀCEKLIS.
LK 14, 27

23.-25.AUGUSTĀ

NOMETŅU VIETĀ:
"ĒRĢĻA SPĀRNI"

REĢISTRĒJIES ŠEIT
<https://ej.uz/gb-retrits2024>

21. SEPTEMBRIS

KONFERENCE
SVĒTDIENSKOLOTĀJIEM

TOPAM

Dvēsele, kas bagātīgi svēti citus, taps stiprināta, un,
kas bagātīgi veldzē citus, arī pats kļūs veldzēts.
Salamana pamācības 11:25

EJ.UZ/TOPAM2024

Lāčplēša 37, Rīga
Organizē LBDS Svētdienskolu apvienība

DZIESMU diena

KONCERTS

Kuldīgas Sv.Katrīnas
evanģēliski
luteriskajā
baznīcā

Latvijas Baptistu draudžu
savienības Muzikālās kalpošanas
apvienības draudžu mūziķi:
simfoniskais orķestris,
solisti, kopkoris.

17. augustā plkst.16.00

Rīko LBDS Muzikālās kalpošanas
apvienība sadarbībā ar
Kuldīgas baptistu draudzi
un Kuldīgas Sv.Katrīnas
luterisko draudzi

ieeja bez maksas

4MLV 4

RAKSTURA IZAICINĀJUMS VĪRIEM

2024
10. - 13.
OKTOBRIS

125 €
*Reģistrējoties līdz 10. septembrim

PIETEIKŠANĀS: www.4mlv.lv

  Latvijas
Pastoraļu
institāts

+371 26445107 info@4mlv.lv